

## ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 513/2013

z dnia 4 czerwca 2013 r.

**nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw i płytek) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 182/2013 poddające rejestracji przywóz tych produktów pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej<sup>(1)</sup> („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 7 i art. 14 ust. 5,

po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

## A. PROCEDURA

## 1. Wszczęcie postępowania

- (1) W dniu 6 września 2012 r. Komisja Europejska („Komisja”) ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*<sup>(2)</sup> („zawiadomienie o wszczęciu postępowania”) wszczęcie postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu do Unii modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw i płytek) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”).
- (2) Postępowanie wszczęto w następstwie skargi złożonej w dniu 25 lipca 2012 r. przez EU ProSun („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % całkowitej unijnej produkcji modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów. Skarga zawierała dowody *prima facie* wskazujące na dumping wymienionego produktu oraz wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające uzasadnienie do wszczęcia postępowania.

## 2. Rejestracja

- (3) W następstwie wniosku skarżącego popartego wymaganymi dowodami Komisja przyjęła w dniu 1 marca 2013 r. rozporządzenie (UE) nr 182/2013<sup>(3)</sup> poddające rejestracji przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw i płytek) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej z dniem 6 marca 2013 r.

## 3. Strony, których dotyczy postępowanie

- (4) Komisja oficjalnie powiadomiła o wszczęciu postępowania skarżącego innych znanych producentów unijnych, innych znanych producentów eksportujących, władze ChRL i znanych importerów. Komisja powiado-

miła również producentów w Stanach Zjednoczonych, które wskazano jako ewentualne państwo analogiczne.

- (5) Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Wszystkie zainteresowane strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały istnienie szczególnych powodów, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (6) Ze względu na dużą liczbę producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie, importerów niepowiązanych i producentów unijnych uczestniczących w dochodzeniu oraz w celu zakończenia dochodzenia w terminie określonym prawem Komisja powiadomiła w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, że podjęła decyzję o ograniczeniu postępowania do uzasadnionej liczby producentów eksportujących w państwie, którego dotyczy postępowanie, importerów niepowiązanych i producentów unijnych objętych dochodzeniem poprzez dobór próby zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego (proces ten zwany jest także „kontrolą wyrwykową”).
  - a) *Kontrola wyrwykowa producentów unijnych*
- (7) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja powiadomiła, że dokonała tymczasowego doboru próby producentów unijnych. O doborze tymczasowej próby producentów unijnych poinformowano wszystkich znanych producentów unijnych i znane stowarzyszenie producentów. Próba ta składała się z dziewięciu producentów unijnych wybranych spośród około 220 producentów unijnych, o których Komisja wiedziała przed wszczęciem postępowania, że wytwarzają produkt podobny (zob. motyw 26 poniżej); wyboru dokonano na podstawie największej reprezentatywnej wielkości produkcji, z uwzględnieniem wielkości sprzedaży i lokalizacji geograficznej, którą można właściwie zbadać w dostępnym czasie. Zapewniono objęcie próbą zarówno producentów unijnych zintegrowanych, jak i niezintegrowanych pionowo. Zwrócono się także do zainteresowanych stron o przedstawienie opinii w sprawie tymczasowej próby. Szereg zainteresowanych stron zgłosiło uwagi dotyczące tymczasowej próby, a jedna strona złożyła wniosek o przesłuchanie z udziałem rzecznika praw stron.
- (8) Kilka zainteresowanych stron zgłosiło następujące zastrzeżenia dotyczące tymczasowej próby producentów unijnych:
  - (i) niektóre strony zgłosiły, że ograniczona ilość informacji dostarczanych w odniesieniu do tymczasowej

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

<sup>(2)</sup> Dz.U. C 269 z 6.9.2012, s. 5.

<sup>(3)</sup> Dz.U. L 61 z 5.3.2013, s. 2.

(i) niektóre strony zgłosiły, że ograniczona ilość informacji dostarczanych w odniesieniu do tymczasowej

- próby była niewystarczająca i uniemożliwiła im zgłoszenie konstruktywnych uwag do proponowanej próby. W szczególności krytykowały one fakt, że tożsamość producentów unijnych była traktowana jako poufna, i złożyły wniosek o ujawnienie państw członkowskich, w których zlokalizowani są objęci próbą producenci unijni, jak również udziału produkcji wybranych producentów unijnych w łącznej wielkości produkcji modułów, ogniw i płytek fotowoltaicznych oraz odsetka produkcji i sprzedaży, jaki stanowią objęte próbą przedsiębiorstwa indywidualnie i łącznie;
- (ii) zakwestionowano metodę doboru próby ze względu na „pomieszanie trzech różnych etapów”, mianowicie poparcia dla wszczęcia dochodzenia, definicji przemysłu unijnego i doboru próby. Stwierdzono zatem, że jest niejasne, czy przemysł unijny został już określony w czasie doboru próby, a w związku z tym czy próbę można uznać za reprezentatywną. Brak definicji przemysłu unijnego na etapie doboru próby uniemożliwił zainteresowanym stronom sprawdzenie, czy tymczasowa próba była reprezentatywna, a w związku z tym czy na podstawie próby można prawidłowo ocenić sytuację przemysłu unijnego w okresie objętym dochodzeniem określonym w motywie 19 poniżej. Ponadto stwierdzono, że dokonanie doboru tymczasowej próby na podstawie odpowiedzi producentów unijnych na badanie poparcia dla wszczęcia postępowania było niewłaściwe;
- (iii) stwierdzono również, że doboru tymczasowej próby dokonano jedynie na podstawie przedsiębiorstw, które wyraziły swoje poparcie dla niniejszego dochodzenia;
- (iv) jedna ze stron twierdziła, że ponieważ tymczasowa próba obejmuje przedsiębiorstwa zintegrowane pionowo, wielkość produkcji płytek i ogniw może być liczona podwójnie lub potrójnie, co podaje w wątpliwość ogólną reprezentatywność próby. Strona zwróciła się z wnioskiem, aby w odniesieniu do producentów zintegrowanych pionowo liczono wyłącznie wielkość produkcji modułów, a nie wielkość produkcji ogniw i płytek;
- (v) ta sama strona podniosła, że dane, na podstawie których dokonano doboru próby, były co najmniej częściowo niewiarygodne, co mogło wpłynąć na reprezentatywność całej tymczasowej próby;
- (vi) jedna ze stron przedstawiła listę mającą zawierać około 150 dodatkowych unijnych producentów produktu podobnego, którzy twierdzili, że powinno się ich uwzględnić przy doborze próby producentów unijnych.
- (9) Do argumentów przedstawionych przez strony ustosunkowano się w następujący sposób:
- (i) producenci unijni zwrócili się o poufne traktowanie ich nazw z obawy przed retorsjami handlowymi. Producenci unijni istotnie spotkali się z groźbami wyrządzenia im szkody zarówno na terytorium Unii, jak i poza nią. Komisja uznała te wnioski za wystarczająco uzasadnione, aby je przyjąć. Ujawnienie lokalizacji lub udziału w produkcji i sprzedaży poszczególnych producentów unijnych wybranych do próby mogłoby z łatwością spowodować ujawnienie tożsamości danego producenta, dlatego też należało odrzucić wnioski w tym zakresie;
- (ii) Komisja nie „pomieszała” ustalenia poparcia dla wszczęcia dochodzenia, definicji przemysłu unijnego i doboru tymczasowej próby, ponieważ etapy te pozostały niezależne i decyzje ich dotyczące podejmowano oddzielnie. Nie wykazano, w jakim stopniu wykorzystanie danych dotyczących produkcji i sprzedaży przedstawionych przez producentów unijnych w kontekście badania poparcia dla wszczęcia dochodzenia wpłynęło na reprezentatywność próby. W momencie wszczęcia dochodzenia przemysł unijny był istotnie zdefiniowany tymczasowo. W celu tymczasowego ustalenia całkowitej produkcji unijnej w okresie objętym dochodzeniem, określonym w motywie 19 poniżej, wykorzystano wszystkie dostępne informacje dotyczące producentów unijnych, w tym informacje zawarte w skardze oraz dane zebrane od producentów unijnych i innych stron przed wszczęciem dochodzenia;
- (iii) przy doborze próby uwzględniono wszystkich producentów unijnych, którzy udzielili odpowiedzi na pytania dotyczące poparcia dla wszczęcia dochodzenia, niezależnie od tego, czy opowiedzieli się oni za dochodzeniem, przeciwko dochodzeniu czy nie wyrazili żadnej opinii na jego temat; argument ten został zatem odrzucony;
- (iv) przy doborze tymczasowej próby uwzględniono kwestię podwójnego/potrójnego liczenia. Okazało się, że przy wyłączeniu produkcji i sprzedaży płytek i ogniw producentów unijnych zintegrowanych pionowo nie uwzględniono by części produkcji płytek i ogniw sprzedawanych na wolnym rynku. Uznano zatem, że wyłączenie sprzedaży płytek i ogniw z całkowitej wielkości produkcji niekoniecznie doprowadziłoby do wzrostu reprezentatywności próby. Ponadto reprezentatywność próby ustalono nie tylko na podstawie wielkości produkcji, ale również na podstawie rozkładu geograficznego i zrównoważonej reprezentacji producentów zintegrowanych i niezintegrowanych pionowo. Względna reprezentatywność wielkości produkcji obliczono na poziomie każdego rodzaju produktu podobnego. Na tej podstawie uznano metodykę doboru tymczasowej próby za racjonalną, w związku z czym otrzymaną próbę uznaje się za reprezentatywną dla całego przemysłu unijnego produktu objętego dochodzeniem. W związku z powyższym argument ten został odrzucony;

- (v) jeżeli chodzi o wiarygodność danych, doboru próby dokonano na podstawie informacji dostępnych w czasie doboru próby, jak określono w art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Jeżeli chodzi o wiarygodność danych wykorzystanych na poparcie wszczęcia dochodzenia, w ramach dochodzenia nie znaleziono żadnych dowodów świadczących o znacznych brakach w danych zgromadzonych przez jego wszczęciem. Można zatem rozsądnie przyjąć, że podstawa doboru tymczasowej próby była wystarczająco wiarygodna. W związku z powyższym argument ten został odrzucony;
- (vi) w odniesieniu do listy około 150 dodatkowych producentów unijnych należy zauważyć, że informacje te przedstawiono długo po upływie terminu wyznaczonego dla zainteresowanych stron na przekazywanie uwag dotyczących doboru tymczasowej próby oraz dla producentów unijnych na zgłaszanie się i składanie wniosku o wybranie do próby. Ponadto w momencie doboru próby Komisja w gruncie rzeczy wiedziała o około 30 producentach unijnych znajdujących się na liście. Ponadto wszyscy producenci unijni, którzy zgłosili się po publikacji zawiadomienia o wszczęciu postępowania, zostali wzięci pod uwagę przy doborze próby. Dlatego też nie można mówić o wpływie na reprezentatywność próby. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (10) Po otrzymaniu uwag dokonano przeglądu składu próby, ponieważ istniały przesłanki, że jedno z wybranych przedsiębiorstw nie będzie w stanie w pełni współpracować. W celu utrzymania poziomu reprezentatywności próby wybrano dodatkowego producenta unijnego. Zmieniona próba składała się zatem z dziesięciu przedsiębiorstw wybranych na podstawie największej reprezentatywnej wielkości dla każdego poziomu produkcji, z uwzględnieniem wielkości sprzedaży na rynku UE oraz lokalizacji geograficznej, które można właściwie zbadać w dostępnym czasie. W rezultacie zmieniona próba producentów unijnych obejmowała następujące wielkości produkcji wyrażone jako odsetek całkowitej produkcji unijnej: 18–21 % dla modułów, 17–24 % dla ogniw i 28–35 % dla płytek oraz obejmowała producentów zintegrowanych i niezintegrowanych pionowo. Z uwagi na to, że dokładna wartość procentowa umożliwiłaby obliczenie wielkości produkcji wyżej wymienionego dodatkowego producenta unijnego, co pozwoliłoby na ustalenie jego tożsamości, nie można było ujawnić dokładnych wartości procentowych.
- b) *Kontrola wyrwykowa importerów niepowiązanych*
- (11) Ze względu na potencjalnie dużą liczbę importerów niepowiązanych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewidziano kontrolę wyrwykową importerów zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności przeprowadzenia kontroli wyrwykowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, poproszono wszystkich importerów unijnych o zgłoszenie się do Komisji i przedstawienie określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania podstawowych informacji na temat prowadzonej działalności związanej z produktem objętym dochodzeniem w okresie objętym dochodzeniem, określonym w motywie 19 poniżej.
- (12) Spośród około 250 importerów niepowiązanych zgłoszonych przez skarżącego, z którymi skontaktowała się Komisja, trzydzieści sześć stron odpowiedziało na formularz kontrolny dołączony do zawiadomienia o wszczęciu postępowania, z czego trzydzieści pięć – w odniesieniu do modułów i tylko jedna – w odniesieniu do ogniw; nie uzyskano żadnej odpowiedzi w odniesieniu do płytek. Próbę dobrano zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego, aby objąć największą reprezentatywną wielkość przywozu, którą można właściwie zbadać w dostępnym czasie. Na tej podstawie Komisja dobrała próbę złożoną z trzech importerów niepowiązanych w odniesieniu do modułów i jednego w odniesieniu do ogniw. W następstwie otrzymanych uwag Komisja postanowiła objąć próbą jeszcze jednego importera niepowiązanego w odniesieniu do modułów. Przedsiębiorstwo to zgłosiło się, argumentując, że jego poziom działalności uzasadnia włączenie do próby. Ponownie zbadano zatem pierwotne zgłoszenie tego przedsiębiorstwa i okazało się, że popełniono błąd pisarski w odniesieniu do wielkości przywozu zgłoszonej przez danego importera. Z tych względów przedmiotowe przedsiębiorstwo włączono do próby importerów niepowiązanych. Ponadto dwa przedsiębiorstwa, które pierwotnie wybrano do próby, nie odpowiedziały na kwestionariusze, w związku z czym uznano je za niewspółpracujące w ramach dochodzenia i wyłączono je z próby importerów niepowiązanych. Próba importerów niepowiązanych składała się zatem z dwóch importerów w odniesieniu do modułów i jednego importera w odniesieniu do ogniw, na których przypada około 2–5 % całkowitego przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie. Po otrzymaniu odpowiedzi na kwestionariusz stało się jednak jasne, że podstawową działalnością dwóch z trzech importerów były w gruncie rzeczy instalacje wykorzystujące energię słoneczną, a nie handel produktem objętym postępowaniem. Dochodzenie wykazało, że większość przywozu produktu objętego postępowaniem trafia na rynek unijny za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych z producentami eksportującymi w ChRL lub za pośrednictwem instalatorów bądź podmiotów realizujących projekty. W takich okolicznościach próbę tymczasowo uznano za reprezentatywną. W trakcie dalszego dochodzenia Komisja skontaktuje się jednak z dodatkowymi współpracującymi importerami niepowiązanymi w celu sprawdzenia, czy kwalifikują się oni jako importerzy i czy można poszerzyć próbę.
- c) *Kontrola wyrwykowa producentów eksportujących*
- (13) Ze względu na najwyraźniej znaczną liczbę producentów eksportujących w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania przewidziano kontrolę wyrwykową w celu ustalenia dumpingu zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności przeprowadzenia kontroli wyrwykowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, poproszono wszystkich producentów eksportujących o zgłoszenie się do Komisji i przedstawienie określonych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania podstawowych informacji na temat prowadzonej działalności związanej z produktem objętym dochodzeniem w okresie objętym dochodzeniem, określonym w motywie 19 poniżej. Skonsultowano się również z władzami państwa, którego dotyczy postępowanie.



- (14) Podczas doboru próby zgłosiło się aż 135 chińskich producentów eksportujących (często grupy kilku przedsiębiorstw). Współpracujące przedsiębiorstwa stanowią 80 % całkowitej wartości wywozu z Chin. Wybrana próba siedmiu grup przedsiębiorstw składa się z trzech współpracujących eksporterów z największą wielkością wywozu modułów, dwóch współpracujących eksporterów z największą wielkością wywozu ogniw i dwóch współpracujących eksporterów z największą wielkością wywozu płytek.
- d) *Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i weryfikacja*
- (15) Komisja wysłała kwestionariusze do wszystkich objętych próbą chińskich producentów eksportujących, jak również do objętych próbą producentów unijnych, objętych próbą importerów niepowiązanych, podmiotów działających na rynkach wyższego i niższego szczebla oraz ich stowarzyszeń, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania. Komisja skontaktowała się również z reprezentatywnym stowarzyszeniem konsumentów.
- (16) Odpowiedzi na kwestionariusz otrzymano od wszystkich objętych próbą chińskich producentów eksportujących, wszystkich objętych próbą producentów unijnych, trzech objętych próbą unijnych importerów niepowiązanych, jak również dwudziestu jeden podmiotów działających na rynkach wyższego i niższego szczebla oraz trzech ich stowarzyszeń.
- (17) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów wstępnego określenia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii. Komisja złożyła wizyty weryfikacyjne w siedzibach następujących (grup) przedsiębiorstw.
- a) producenci unijni
- wizyty weryfikacyjne przeprowadzono w siedzibach dziesięciu producentów unijnych objętych próbą;
- b) producenci eksportujący z ChRL
- Changzhou Trina Solar Energy Co Ltd, ChRL
  - Delsolar (Wujiang) Co Ltd, ChRL
  - Jiangxi LDK Solar Hi-Tech Co Ltd, ChRL
  - JingAo Group, ChRL
  - Jinzhou Yangguang Energy, ChRL
  - Wuxi Suntech Power Co Ltd, ChRL
  - Yingli Green Energy Holding Company, ChRL;
- c) importerzy powiązani w Unii
- Yingli Green Energy Greece Sales GmbH, Monachium, Niemcy
  - LDK Solar Italia S.r.l., San Zenone degli Ezzelini (TV), Włochy
- Delta Energy Systems S.r.l., Rzym, Włochy
  - Sunways AG, Konstancja, Niemcy
  - JA Solar GmbH, Monachium, Niemcy;
- d) powiązani handlowcy/importerzy poza Unią
- Delsolar Co Ltd, Zhunan, Tajwan
  - JA Solar Hong Kong Ltd, Specjalny Region Administracyjny Hongkong
  - Wealthy Rise International Ltd, Specjalny Region Administracyjny Hongkong
  - Suntech Power International Ltd, Schaffhausen, Szwajcaria
  - Trina Solar (Schweiz) AG, Wallisellen, Szwajcaria;
- e) importer powiązany w Unii
- IBC AG, Bad Staffelstein, Niemcy;
- f) podmioty działające na rynku wyższego szczebla
- Roth & Rau AG, Hohenstein-Ernstthal, Niemcy
  - WACKER Chemie AG, Burghausen, Niemcy;
- g) podmioty działające na rynku niższego szczebla
- Juwi Solar GmbH, Worrstadt, Niemcy
  - ValSolar SL, Badajoz, Hiszpania;
- h) stowarzyszenia
- EPIA, Bruksela, Belgia.
- (18) Wobec konieczności ustalenia wartości normalnej dla producentów eksportujących z ChRL, którym nie przyznano MET, przeprowadzono weryfikację w celu ustalenia wartości normalnej na podstawie danych z Indii jako państwa analogicznego w siedzibie następujących przedsiębiorstw:
- EMMVEE Photovoltaic Power Private Limited, Bengaluru, Indie
  - Tata Power Solar Systems Limited, Bengaluru, Indie.
- 4. Okres objęty dochodzeniem i okres badany**
- (19) Dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody objęło okres od dnia 1 lipca 2011 r. do dnia 30 czerwca 2012 r. („okres objęty dochodzeniem”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od 2009 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

## B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

### 1. Produkt objęty postępowaniem

- (20) Produktem objętym postępowaniem są moduły lub panele fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego oraz ogniwa i płytki w rodzaju stosowanych w modułach lub panelach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego, pochodzące lub wysyłane z Chińskiej Republiki Ludowej. Grubość ogniwa i płytek nie przekracza 400 mikrometrów. Produkt ten jest obecnie objęty kodami CN 3818 00 10, ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 i ex 8541 40 90 („produkt objęty postępowaniem”).
- (21) Z definicji produktu objętego postępowaniem wyklucza się następujące rodzaje produktów:
- przenośne ładowarki solarne składające się z mniej niż sześciu ogniwa, dostarczające energię elektryczną do urządzeń lub ładujące akumulatory,
  - cienkowarstwowe produkty fotowoltaiczne,
  - produkty fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego trwale wbudowane do urządzeń elektrycznych spełniających inną funkcję niż wytwarzanie energii elektrycznej i wykorzystujących energię elektryczną wytwarzaną przez wbudowane ogniwo lub ogniwa fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego.
- (22) Moduły, ogniwa i płytki fotowoltaiczne przetwarzają światło słoneczne na energię elektryczną. Proces przemiany następuje w ogniwach, które absorbują światło i przetwarzają je na energię elektryczną za pomocą krzemu krystalicznego.
- (23) Płytki stanowią pierwszy etap procesu produkcji. Wytwarza się je z krzemu krystalicznego i są one kluczowym elementem w produkcji ogniwa.
- (24) Proces produkcji rozpoczyna się od stopienia krzemu krystalicznego w celu uzyskania sztabek krzemowych, ciętych następnie na płytki. Płytki poddawane są zaawansowanej technologicznie wieloetapowej obróbce z zastosowaniem materiału półprzewodnikowego w celu wytworzenia działających ogniwa słonecznych. Ogniwa to drugi etap procesu produkcji. Posiadają one złącze p-n w celu gromadzenia i przesyłania energii elektrycznej generowanej przez ogniwo.
- (25) Moduły stanowią trzeci etap procesu produkcji. Aby otrzymać moduły, lutuje się ogniwa w łańcuchy za pomocą drutu płaskiego lub taśm metalowych. Umieszcza się je warstwowo pomiędzy płytami. Zazwyczaj na wierzchu stosuje się szkło, a od spodu podkład z polimeru. Moduły z reguły umieszcza się w ramach, aby umożliwić ich montowanie w terenie (np. na dachach). Moduł może, ale nie musi, być wyposażony w falownik.

### 2. Produkt podobny

- (26) Dochodzenie wykazało, że produkt objęty dochodzeniem oraz produkt objęty dochodzeniem wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym w Indiach, które wykorzystano jako państwo analogiczne na potrzeby ustalenia wartości normalnej, a także produkt objęty dochodzeniem wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny mają takie same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz takie same zastosowania końcowe. Produkty te uznaje się zatem tymczasowo za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

### 3. Argumenty dotyczące zakresu definicji produktu

- (i) Właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz zastosowania końcowe
- (27) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że dochodzenie nie może obejmować trzech produktów o różnych właściwościach fizycznych, chemicznych i technicznych, a zatem moduły, ogniwa i płytki powinny być objęte trzema odrębnymi dochodzeniami. Ponadto twierdziły one, że nie jest jasne, czy dochodzenie obejmuje pojedynczy produkt czy trzy odrębne produkty, a zatem nie mają one możliwości pełnej obrony swoich interesów. Argumentowano również, że należy wyłączyć z zakresu dochodzenia płytki w przypadku, gdyby nie zostały wyłączone płytki monokrystaliczne (zob. motywy 42–44 poniżej).
- (28) Produkcja płytek–ogniwa–modułów jest pojedynczym procesem produkcji, który składa się z różnych etapów. Moduły, ogniwa i płytki łącznie stanowią o charakterystyce produktu końcowego (tj. modułów). Dochodzenie wykazało, że produkcja płytek i ogniwa jest ukierunkowana bezpośrednio i wyłącznie na produkcję modułów; moduły, ogniwa i płytki mają takie same właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne (zdeteminowane przez zastosowany surowiec) i mają takie same podstawowe zastosowania końcowe, tj. są sprzedawane do celów wbudowania w systemy fotowoltaiczne. Wydajność modułów jest bezpośrednio związana z wydajnością płytek i ogniwa.
- (29) W zawiadomieniu o wszczęciu dochodzenia jasno określono, że moduły, ogniwa i płytki stanowią produkt objęty dochodzeniem. Zainteresowane strony miały zatem możliwość pełnej obrony swoich interesów na podstawie definicji produktu objętego postępowaniem. Z tych względów argumenty te zostały odrzucone.
- (ii) Różna nomenklatura
- (30) Podnoszono ponadto argument, że modułów, ogniwa i płytek nie można uznać za jeden produkt, ponieważ mają kilka różnych ośmiocyfrowych kodów CN, sześciocyfrowych poddziałów, czterocyfrowych działów HS i dwucyfrowych sekcji, a także znajdują się w czterech różnych sekcjach nomenklatury HS. Argument ten jako taki nie ma znaczenia dla określenia zakresu definicji produktu w dochodzeniu antydumpingowym, która opiera się na właściwościach fizycznych produktu objętego postępowaniem.

## (iii) Wartość dodana ogniw

(31) Kilka stron twierdziło, że wartość dodana w ramach procesu przetwarzania ogniw stanowi największą część wartości modułu, a zatem ogniwa należy uznać za oddzielny produkt.

(32) Dochodzenie wykazało, że produkcja ogniw jest najbardziej złożoną technologicznie częścią procesu produkcji. Wykazano jednak również, że trzy etapy procesu są wzajemnie powiązane i że wartość dodana nie koncentruje się na jednym konkretnym etapie procesu produkcji, ale jest rozłożona na cały proces produkcji. Z tych względów argument ten został odrzucony.

## (iv) Odrębne rynki sprzedaży

(33) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że moduły, ogniwa i płytki mają odrębne rynki sprzedaży i w związku z tym należy je traktować jako różne produkty, na co wskazuje również fakt, że wielu producentów nie jest zintegrowanych pionowo.

(34) Modułów, ogniw i płytek nie można uznać za odrębne produkty, których ceny zmieniają się tylko w zależności od czynników rynkowych. Ich ceny są bowiem ściśle ze sobą powiązane i wpływa na nie cena polikrzemu. Podobnie, jak wyjaśniono powyżej w motywach 23–25, produkt objęty postępowaniem jest wytwarzany w ramach jednego procesu produkcji, który składa się z różnych etapów. Fakt, że niektórzy producenci nie są zintegrowani pionowo, wynika wyłącznie z decyzji biznesowej i korzyści skali i nie przeczy temu wnioskowi. Na tej podstawie argument ten musiał zostać odrzucony.

## (v) Zastosowanie końcowe i zamienność

(35) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że moduły, ogniwa i płytki muszą być traktowane jako różne produkty z uwagi na to, że mają różne zastosowania końcowe i nie są zamiennie.

(36) Jak wspomniano powyżej, dochodzenie wykazało, że proces produkcji płytek–ogniw–modułów jest jednym procesem produkcji i dlatego nie dotyczy go kwestia zamienności między różnymi etapami jednego procesu produkcji. Ponadto moduły, ogniwa i płytki mają takie samo zastosowanie końcowe, tj. przetwarzanie światła słonecznego na energię elektryczną, i dlatego nie mogą być wykorzystywane do innych zastosowań.

## (vi) Kanały dystrybucji

(37) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że rozpowszechnianie modułów, ogniw i płytek nie odbywa się za pomocą tych samych kanałów dystrybucyjnych,

w związku z czym nie należy ich uznawać za jeden produkt. Dochodzenie wykazało, że moduły, ogniwa i płytki można rozpowszechniać różnymi lub podobnymi kanałami dystrybucji. Niemniej głównym kryterium definiowania jednego produktu są takie same właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz zastosowania końcowe. Biorąc pod uwagę powyższe motywy 27–29, stwierdza się zatem, że różne kanały dystrybucji nie są traktowane jako element decydujący. W związku z powyższym argument ten należy odrzucić.

## (vii) Postrzeganie przez konsumentów

(38) Podniesiono argument, że moduły, ogniwa i płytki różnią się znacznie, jeżeli chodzi o postrzeganie przez konsumentów, w związku z czym nie należy ich uznawać za jeden produkt.

(39) Podobnie jak powyżej głównym kryterium definiowania jednego produktu są takie same właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz zastosowania końcowe. Biorąc pod uwagę powyższe motywy 27–29, stwierdza się zatem, że różne postrzeganie przez konsumentów nie jest traktowane jako element decydujący. W związku z powyższym argument ten należy odrzucić.

## (viii) Produkty cienkowarstwowe

(40) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że zakres definicji produktu objętego postępowaniem należy rozszerzyć na cienkowarstwowe produkty fotowoltaiczne, argumentując, że mają one takie same właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne i takie same podstawowe zastosowania końcowe.

(41) Cienkowarstwowe produkty fotowoltaiczne są wyraźnie wyłączone z zakresu definicji produktu, zobacz motywy 21 powyżej. Mają one bowiem odmienne właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne od produktu objętego postępowaniem. Wytwarza się je w ramach innego procesu produkcji bez wykorzystania krzemu krystalicznego, który jest głównym surowcem stosowanym do wytwarzania modułów, ogniw i płytek. Mają one niższą sprawność przetwarzania i niższą moc wyjściową mierzoną w watach, dlatego też nie są odpowiednie do takich samych rodzajów zastosowań, jak produkt objęty postępowaniem. Z tych względów argumenty te musiały zostać odrzucone.

## (ix) Wyłączenie płytek monokrystalicznych

(42) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że płytki monokrystaliczne należy wyłączyć z definicji produktu objętego postępowaniem, ponieważ ich właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne różnią się od właściwości płytek polikrystalicznych. Strona argumentowała, że różnią się one strukturą kryształu, kształtem i wyglądem. Ponadto twierdzono, że w Unii nie produkuje się płytek monokrystalicznych.

(43) Dochodzenie wykazało, że płytki monokrystaliczne mają wyższą jakość niż płytki polikrystaliczne, mimo że powstają w ramach podobnych procesów produkcji przy wykorzystaniu tego samego surowca (polikrzemu). Stwierdza się zatem, że płytki mono- i polikrystaliczne mają takie same właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne.

(44) Dochodzenie wykazało, że podstawowe zastosowania końcowe są takie same, ponieważ zarówno płytki monokrystaliczne, jak i polikrystaliczne są przeznaczone wyłącznie do produkcji ogniw słonecznych (odpowiednio mono- i polikrystalicznych), które są używane do produkcji modułów fotowoltaicznych (odpowiednio mono- i polikrystalicznych). Nie ma istotnych różnic między tymi dwoma rodzajami płytek i są one zamiennie; oba rodzaje można stosować do wytwarzania ogniw. Ponadto w odniesieniu do argumentu, jakoby w Unii nie produkowało się płytek monokrystalicznych, dochodzenie wykazało, że zarówno płytki monokrystaliczne, jak i polikrystaliczne są wytwarzane w Unii. Z tych względów argument ten musi zostać odrzucony.

#### (x) Półprodukty

(45) Ponadto twierdzono, że płytki i ogniwa należy uznać za dwa półprodukty, podczas gdy moduły to produkty końcowe, w związku z czym nie należy ich traktować jako jeden produkt.

(46) Jak wspomniano powyżej, głównymi kryteriami służącymi do definiowania jednego produktu są takie same właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz zastosowania końcowe. Biorąc pod uwagę powyższe motywy 27–29, stwierdza się zatem, że różnica między półproduktami a produktami końcowymi nie jest traktowana jako element decydujący. W związku z powyższym argument ten należy odrzucić.

#### (xi) Ładowarki solarne

(47) Jedna z zainteresowanych stron wniosowała o wyłączenie paneli fotowoltaicznych przeznaczonych wyłącznie do ładowania akumulatorów 12 V ze względu na fakt, że mają one inne zastosowanie końcowe niż moduły do przyłączania do sieci, ponieważ generują znacznie niższe napięcie i w związku z tym nie są odpowiednio do przyłączania do sieci.

(48) Zgodnie z zawiadomieniem o wszczęciu postępowania przenośne ładowarki solarne składające się z mniej niż sześciu ogniw, dostarczające energię elektryczną do urządzeń lub ładujące akumulatory są wyłączone z definicji produktu objętego postępowaniem. Moduły składające się z więcej niż sześciu ogniw przeznaczone wyłącznie do ładowania akumulatorów mają takie same właściwości podstawowe i taką samą wydajność jak moduły do podłączania do sieci. Korzystają one z otwartego obwodu napięciowego, w którym jest znacznie niższe napięcie niż w obwodzie stosowanym w modułach przeznaczonych do podłączania do sieci. Pomimo tej różnicy dochodzenie wykazało, że ten rodzaj modułów może być

podłączany do sieci. Niższe napięcie można łatwo zrównoważyć, zwiększając wielkość lub liczbę ogniw. W związku z powyższym moduły przeznaczone do ładowania akumulatorów, które składają się z więcej niż sześciu ogniw, wchodzą w zakres definicji produktu objętego postępowaniem.

#### (xii) Wniosek

(49) Na podstawie powyższego tymczasowo stwierdza się, że moduły lub panele fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego oraz ogniwa i płytki w rodzaju stosowanych w modułach lub panelach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego, opisane powyżej, stanowią jeden produkt. Komisja zbada jednak dokładniej kwestię, czy moduły, ogniwa i płytki stanowią jeden produkt, dwa czy może trzy odrębne produkty. Wzywa zatem wszystkie zainteresowane strony do przedstawienia opinii w przedmiotowej kwestii, biorąc pod uwagę tymczasowy wniosek wypracowany przez Komisję na tym etapie. W każdym przypadku, nawet gdyby ostatecznie ustalono, że przedmiotowe produkty stanowią dwa lub trzy różne produkty, obecne dochodzenie objęłoby wszystkie te różne produkty, zaś ostateczne środki można by nałożyć na moduły, ogniwa i płytki niezależnie od tego, czy stanowią one jeden produkt czy kilka.

## C. DUMPING

### 1. Chińska Republika Ludowa

#### 1.1. Traktowanie na zasadach rynkowych

(50) Na mocy art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego w dochodzeniu antydumpingowym dotyczącym przywozu z ChRL wartość normalną ustala się zgodnie z art. 2 ust. 1–6 w odniesieniu do producentów, wobec których stwierdzono, że spełniają kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

(51) W skrócie i wyłącznie w celu ułatwienia wyszukiwania informacji, kryteria te są podsumowane poniżej:

- 1) decyzje gospodarcze są odpowiedzią na warunki panujące na rynku, bez znacznej ingerencji ze strony państwa, a koszty odzwierciedlają wartości rynkowe;
- 2) przedsiębiorstwa posiadają jeden wyraźny zestaw dokumentacji księgowej, która jest poddawana niezależnemu audytowi, spełnia międzynarodowe standardy rachunkowości oraz jest stosowana do wszystkich celów;
- 3) nie występują wahania, wynikające z przejścia od nierynkowego systemu gospodarki;
- 4) prawo upadłościowe i prawo rzeczowe gwarantują stabilność i pewność prawną; oraz
- 5) wymiana walut odbywa się po kursie rynkowym.



- (52) W niniejszym dochodzeniu wszystkie objęte próbą grupy eksporterów złożyły wniosek o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”) na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego i w wyznaczonym terminie udzieliły odpowiedzi na pytania zawarte w formularzu wniosku w sprawie MET.
- (53) Komisja zgromadziła wszelkie informacje, które uznała za potrzebne, i zweryfikowała wszelkie informacje dostarczone we wnioskach w sprawie MET w siedzibach zainteresowanych przedsiębiorstw.
- (54) Na podstawie weryfikacji ustalono, że żaden z siedmiu producentów eksportujących (grup przedsiębiorstw) wnioskujących o MET nie spełnił wymogów kryteriów określonych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego.
- (55) Wszystkie siedem grup przedsiębiorstw korzystało z preferencyjnego systemu podatkowego lub preferencyjnych systemów podatkowych i dotacji, w związku z czym nie zdołało wykazać, że nie podlega istotnym wahaniom wynikającym z przejścia od nierynkowego systemu gospodarki, a zatem nie spełniło wymogów kryterium 3 oceny MET.
- (56) Sześć grup przedsiębiorstw nie wykazało, że ich dokumentacja księgowa jest poddawana niezależnemu audytowi zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości, a zatem nie spełniło wymogów kryterium 2 oceny MET.
- (57) Jedna grupa przedsiębiorstw nie wykazała, że wszystkie należące do niej przedsiębiorstwa podlegałyby prawu upadłościowemu, zatem nie spełniła wymogów kryterium 4 oceny MET.
- (58) Ponadto trzy grupy przedsiębiorstw nie były w stanie wykazać, że nie obejmuje ich znaczna interwencja ze strony państwa, zatem nie spełniły wymogów kryterium 1 oceny MET.
- (59) W następstwie ujawnienia ustaleń MET otrzymano uwagi od wszystkich objętych próbą przedsiębiorstw.
- (60) Dwie grupy przedsiębiorstw zgłosiły uwagę proceduralną, twierdząc, że rozstrzygnięcie w sprawie MET nastąpiło za późno, tj. po upływie trzech miesięcy określonych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego i że w związku z tym dochodzenie należy niezwłocznie zakończyć. Na poparcie swojego argumentu powołały się one na wyroki Trybunału Sprawiedliwości w sprawach obuwa Brosmann <sup>(1)</sup> i Aokang <sup>(2)</sup>.
- (61) Po pierwsze, przypomina się, że sprawy Brosmann i Aokang nie dotyczą kwestii oceny legalności analizy MET w przedmiotowym dochodzeniu, ponieważ sprawy te, w odróżnieniu od niniejszego dochodzenia, dotyczą sytuacji, w których w ogóle nie przeprowadzono ocen MET.
- (62) Ponadto sprawy Brosmann i Aokang nie mają znaczenia dla oceny legalności przedmiotowego dochodzenia, ponieważ przez ten czas zmieniono rozporządzenie podstawowe. Zmieniony art. 2 ust. 7 rozporządzenia podstawowego stanowi, że Komisja rozstrzyga w sprawie MET wyłącznie w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych próbą zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego oraz dokonuje takich rozstrzygnięć w terminie siedmiu miesięcy, lecz w żadnym wypadku nie później niż w terminie ośmiu miesięcy, od daty wszczęcia postępowania. Ten zmieniony artykuł ma zastosowanie do wszystkich nowych i toczących się dochodzeń, poczynwszy od dnia 15 grudnia 2012 r., w tym również do niniejszego dochodzenia.
- (63) Wykładnia obowiązującego orzecznictwa, według której nie doszło do naruszenia jako takiego prawa do rozstrzygnięcia w sprawie MET niezależnie od faktu, że nie został dotrzymany termin trzech miesięcy, musi zostać podtrzymana.
- (64) Główne otrzymane uwagi merytoryczne dotyczyły preferencyjnego systemu podatkowego i dotacji. Eksporterzy nie kwestionowali ustalonych faktów, ale ich znaczenie dla spełnienia kryterium 3 MET. W szczególności twierdzili oni, że korzyści otrzymane ze strony państwa nie stanowią znacznego odsetka ich obrotów.
- (65) Jeżeli chodzi o tę kwestię, należy zauważyć, że system podatku dochodowego, który faworyzuje niektóre przedsiębiorstwa uznane przez rząd za strategiczne, ewidentnie nie jest systemem gospodarki rynkowej. Taki system nadal znajduje się pod silnym wpływem planowania gospodarki narodowej. Należy również zaznaczyć, że zakłócenia spowodowane ulgami w zakresie podatku dochodowego są znaczne, ponieważ całkowicie zmieniają wysokość zysków przed opodatkowaniem, jaką przedsiębiorstwo musi osiągnąć, aby być atrakcyjnym dla inwestorów. Zakłócenia mają również charakter stały, zaś całkowita korzyść odniesiona w okresie objętym dochodzeniem – z uwagi na charakter przewagi – nie ma

<sup>(1)</sup> Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie C-249/10 P, Brosmann Footwear HK i inni przeciwko Radzie.

<sup>(2)</sup> Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 15 listopada 2012 r. w sprawie C-247/10 P, Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd przeciwko Radzie.



znaczenia dla oceny, czy zakłócenie jest „znaczne”. Ocenę taką należy raczej oprzeć na ogólnym wpływie środka na sytuację finansową i gospodarczą przedsiębiorstwa.

- (66) W odniesieniu do kryterium 2 trzy grupy przedsiębiorstw twierdziły, że spełniają odpowiednie przepisy międzynarodowych standardów rachunkowości, ponieważ ich skonsolidowana amerykańska dokumentacja księgowa jest w pełni zgodna z tymi normami. Niektóre przedsiębiorstwa twierdziły również, że zasadniczo ich dokumentacja księgowa jest zgodna z chińskimi standardami rachunkowości, które uważają one za równoważne z międzynarodowymi standardami. Przedmiotowa kwestia nie dotyczy jednak zgodności chińskich standardów rachunkowości z międzynarodowymi standardami rachunkowości. Dotyczy ona bowiem kwestii zgodności lub braku zgodności dokumentacji księgowej z mającymi zastosowaniem standardami rachunkowości. W szczególności w przedstawionych uwagach nie odniesiono się do faktu, że w przypadku poszczególnych sprawozdań finansowych przedmiotowych chińskich przedsiębiorstw stwierdzono naruszenie wielu międzynarodowych standardów rachunkowości (i ich chińskich odpowiedników), dotyczących w szczególności obniżenia wartości zapasów i ujawniania transakcji powiązanych stron.
- (67) W odniesieniu do kryterium 1, uwzględniając uwagi otrzymane od stron oraz w świetle wyroku w sprawie C-337/09 P <sup>(1)</sup>, stwierdza się, że kryterium to spełniają wszystkie przedsiębiorstwa. Ogólne rozstrzygnięcie w sprawie MET w odniesieniu do wszystkich objętych próbą eksporterów pozostaje jednak bez zmian, ponieważ wciąż nie spełniają oni wymogów kryteriów 2 i 3.
- (68) W odniesieniu do kryterium 4, grupa przedsiębiorstw, o której mowa w motywie 57 powyżej, zdołała wykazać, że przez ten czas wszczęto postępowanie upadłościowe wobec głównej chińskiej grupy przedsiębiorstw. W związku z tym stwierdza się, że wspomniana grupa przedsiębiorstw spełnia to kryterium. Ogólne rozstrzygnięcie w sprawie MET w odniesieniu do tej grupy przedsiębiorstw pozostaje jednak bez zmian, ponieważ wciąż nie spełnia ona wymogów kryteriów 2 i 3.
- (69) Podsumowując, nie wykazano, że którykolwiek z objętych próbą producentów eksportujących spełnił kryteria 2 lub 3 MET. W związku z powyższym nie można zatem przyznać MET żadnemu z tych przedsiębiorstw.

### 1.2. Indywidualne badanie

- (70) Wnioski o indywidualne badanie zgodnie z art. 17 ust. 3 rozporządzenia podstawowego zostały złożone przez osiemnastu współpracujących producentów eksportujących lub grupy producentów eksportujących nieobjętych próbą.
- (71) Z uwagi na dużą liczbę otrzymanych wniosków Komisja tymczasowo stwierdziła, że indywidualne badania byłyby nadmiernie uciążliwe i uniemożliwiłyby zakończenie

dochodzenia w odpowiednim czasie. W związku z tym tymczasowo postanowiła nie przyjmować żadnych wniosków o indywidualne badanie.

### 1.3. Państwo analogiczne

- (72) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalną dla producentów eksportujących, którym nie przyznano MET, ustala się na podstawie ceny lub wartości skonstruowanej w państwie trzecim o gospodarce rynkowej („państwo analogiczne”).
- (73) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja poinformowała o swoim zamiarze uznania Stanów Zjednoczonych za odpowiednie państwo analogiczne do celów ustalenia wartości normalnej dla ChRL i zwróciła się do wszystkich zainteresowanych stron o przedstawienie uwag w tej sprawie.
- (74) Uwagi odnośnie do wyboru państwa analogicznego zgłosiło szereg eksporterów i importerów. Argumentowali oni, że Stany Zjednoczone nie są odpowiednim państwem analogicznym, głównie z uwagi na fakt, że rynek Stanów Zjednoczonych był chroniony przed przywozem z Chin przez część okresu objętego dochodzeniem w drodze zastosowania środków antydumpingowych i antysubsydyjnych.
- (75) Zainteresowane strony zaproponowały Tajwan, Indie i Koreę Południową jako bardziej odpowiednie państwa analogiczne. W następstwie tych uwag postanowiono poszerzyć zakres analizy dotyczącej identyfikacji odpowiedniego państwa analogicznego. W rezultacie zwrócono się do wszystkich głównych producentów paneli fotowoltaicznych. Skontaktowano się ogółem z 34 przedsiębiorstwami w Indiach, 9 przedsiębiorstwami w Japonii, 15 przedsiębiorstwami w Malezji, 2 przedsiębiorstwami w Meksyku, 34 przedsiębiorstwami w Korei, 9 przedsiębiorstwami w Singapurze, 43 przedsiębiorstwami w Tajwanie oraz 21 przedsiębiorstwami w Stanach Zjednoczonych.
- (76) Otrzymano odpowiedzi od dwóch przedsiębiorstw z Indii, dwóch z Tajwanu i dwóch ze Stanów Zjednoczonych. Z uwagi na fakt, że przedsiębiorstwa z Tajwanu produkowały niemal wyłącznie ogniwa fotowoltaiczne, a wywozy z Chin dotyczą głównie modułów, zaś Stany Zjednoczone uznano za nieodpowiednie państwo w świetle otrzymanych uwag, podjęto tymczasową decyzję o uznaniu Indii za państwo analogiczne. Należy zauważyć, że Komisja może powrócić do tej kwestii, jeżeli dalsze dochodzenie wykaże, że moduły, ogniwa i płytki stanowią dwa lub trzy różne produkty. W szczególności ponieważ Indie nie produkują płytek, może zająć potrzeba wyboru innego państwa analogicznego w odniesieniu do tego produktu.
- (77) Jeden z indyjskich producentów przedstawił niekompletną odpowiedź. Nie można było zatem wykorzystać informacji przedstawionych przez to przedsiębiorstwo do ustalenia wartości normalnej. Informacje dostarczone przez to przedsiębiorstwo można jednak po zweryfikowaniu wykorzystać do potwierdzenia, czy informacje dostarczone przez w pełni współpracujące państwo analogiczne są faktycznie reprezentatywne dla rynku indyjskiego.

<sup>(1)</sup> Wyrok w sprawie C-337/09 P, Rada przeciwko Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co., Ltd.

#### 1.4. Wartość normalna

- (78) W związku z tym, że żadnemu z objętych próbą eksporterów chińskich nie przyznano MET, wartość normalną ustalono na podstawie przepisów art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego, przy czym za analogiczne państwo trzecie o gospodarce rynkowej uznano Indie.
- (79) Najpierw zidentyfikowano typy produktu sprzedawane na rynku krajowym, które były identyczne lub bezpośrednio porównywalne z typami produktu sprzedawanymi na wywóz do Unii.
- (80) Następnie Komisja sprawdziła w odniesieniu do producenta z państwa analogicznego, czy każdy rodzaj produktu podobnego sprzedawanego na rynku krajowym można uznać za sprzedawany w zwykłym obrocie handlowym. Dokonano tego poprzez ustalenie dla każdego rodzaju produktu proporcji sprzedaży z zyskiem niezależnym klientom na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem.
- (81) W przypadkach gdy wielkość sprzedaży danego rodzaju produktu, sprzedawanego po cenie sprzedaży netto równej lub wyższej od obliczonych kosztów produkcji, przekraczała 80 % całkowitej wielkości sprzedaży produktu tego rodzaju, a średnia ważona ceny sprzedaży tego rodzaju była równa kosztom produkcji lub wyższa od nich, wartość normalną oparto na rzeczywistej cenie krajowej. Cena ta została ustalona jako średnia ważona cen całej sprzedaży krajowej produktu tego rodzaju w okresie objętym dochodzeniem.
- (82) W przypadkach gdy wielkość sprzedaży z zyskiem danego rodzaju produktu stanowiła 80 % lub mniej całkowitej wielkości sprzedaży tego rodzaju lub gdy średnia ważona ceny danego rodzaju była niższa od kosztów produkcji, wartość normalną oparto na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona sprzedaży z zyskiem wyłącznie dla danego rodzaju produktu.
- (83) Jeżeli dane typy produktu były sprzedawane ze stratą, uznawano, że nie były one sprzedawane w zwykłym obrocie handlowym.
- (84) W odniesieniu do typów produktu, które nie były sprzedawane w zwykłym obrocie handlowym, a także tych, które nie były sprzedawane na rynku krajowym, zastosowano skonstruowaną wartość normalną.
- (85) W celu określenia wartości normalnej poniesione średnie ważne koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne (SG&A) oraz średni ważony zysk osiągnięty przez jednego współpracującego producenta z państwa analogicznego z krajowej sprzedaży produktu podobnego dokonanej w zwykłym obrocie handlowym w okresie objętym dochodzeniem dodano do średnich kosztów produkcji tego producenta w okresie objętym dochodzeniem. W razie konieczności koszty produkcji, koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne zostały odpowiednio

dostosowane przed wykorzystaniem ich do badania zwykłego obrotu handlowego i określania wartości normalnych.

- (86) W odniesieniu do płytek słonecznych nie można było ustalić wartości normalnej przy zastosowaniu metodyki opisanej w motywach 79–85 powyżej, ponieważ żaden ze współpracujących indyjskich producentów nie wytwarza płytek słonecznych. Sprawdzone, czy wartość normalną można ustalić na podstawie najbardziej podobnego produktu przy dokonaniu, w stosownych przypadkach, koniecznych dostosowań ze względu na różnice we właściwościach fizycznych. W przypadku płytek słonecznych najbardziej podobnym produktem byłoby ogniwo słoneczne. Płytki muszą jednak zostać poddane znacznej obróbce, aby stać się ogniwami. Ponadto zastosowanie tej metody wymagałoby istotnych dostosowań, których nie można określić ilościowo w sposób wiarygodny. Nie można zatem zastosować wartości normalnej ogniwa jako podstawy do obliczenia wartości normalnej płytki. Jako alternatywę rozważano zastosowanie cen płytek sprzedawanych przez producentów z państw o gospodarce rynkowej na rynku indyjskim, ponieważ ceny te są reprezentatywne dla warunków rynkowych panujących na rynku płytek w Indiach. Ponieważ Korea Południowa jest największym państwem o gospodarce rynkowej będącym dostawcą płytek dla producentów w państwie analogicznym, wartość normalną ustala się na podstawie cen płytek z Korei Południowej na rynku indyjskim.

#### 1.5. Cena eksportowa

- (87) Producenci eksportujący prowadzili sprzedaż eksportową do Unii bezpośrednio na rzecz niezależnych klientów albo za pośrednictwem powiązanych przedsiębiorstw zlokalizowanych w Unii.
- (88) W przypadku bezpośredniej sprzedaży do Unii niezależnym nabywcom w Unii ceny eksportowe ustalono na podstawie faktycznych cen sprzedaży lub cen należnych za produkt objęty postępowaniem zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.
- (89) W przypadku gdy sprzedaż eksportowa do Unii odbywała się za pośrednictwem przedsiębiorstw powiązanych, ceny eksportowe ustalano na podstawie cen, po których produkty przywożone odsprzedano po raz pierwszy niezależnym klientom w Unii zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Dostosowano wszystkie koszty poniesione między przywozem a odsprzedażą, włącznie z kosztami sprzedaży, kosztami ogólnymi i administracyjnymi oraz zyskiem. W odniesieniu do marży zysku użyto zysku osiągniętego przez niepowiązanego współpracującego importera produktu objętego postępowaniem, gdyż rzeczywisty zysk importera powiązanego uznano za niewiarygodny ze względu na powiązania między producentem eksportującym a powiązanim importerskim.

#### 1.6. Porównanie

- (90) Skonstruowaną wartość normalną i cenę eksportową porównano na podstawie ceny *ex-works*.

(91) Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną *ex-works* a ceną eksportową, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego wzięto pod uwagę, w formie dostosowania, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen.

(92) Odpowiednich dostosowań w odniesieniu do właściwości fizycznych, podatków pośrednich, transportu, ubezpieczenia, kosztów ładowania, przeladunku i kosztów dodatkowych, kosztów opakowania, kredytu, zleceń i opłat bankowych dokonano we wszystkich przypadkach, w których uznano je za rozsądne, prawidłowe i poparte potwierdzonymi dowodami.

#### 1.7. Margines dumpingu

(93) W przypadku przedsiębiorstw objętych próbą, średnią ważoną wartość normalną każdego rodzaju produktu podobnego ustaloną dla państwa analogicznego porównano ze średnią ważoną ceną eksportową odpowiadającego rodzaju produktu objętego postępowaniem zgodnie z art. 2 ust. 11 i art. 2 ust. 12 rozporządzenia podstawowego.

(94) Średni ważony margines dumpingu współpracujących producentów eksportujących nieobjętych próbą obliczono zgodnie z przepisami art. 9 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Margines ten został określony jako średnia ważona marginesu ustalonego dla producentów eksportujących objętych próbą.

(95) W odniesieniu do wszystkich pozostałych producentów eksportujących w ChRL marginesy dumpingu ustalono na podstawie dostępnych faktów zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego. W tym celu ustalono najpierw poziom współpracy przez porównanie wielkości wywozu do Unii zgłoszonego przez współpracujących producentów eksportujących z łączną wielkością przywozu z Chin do Unii.

(96) W związku z tym, że współpraca stanowiła ponad 80 % chińskiego wywozu do Unii, poziom współpracy można uznać za wysoki. Ponieważ nie ma powodu, aby uznać, że jakikolwiek producent eksportujący celowo odstąpił od współpracy, rezydualny margines dumpingu ustalono na poziomie objętego próbą przedsiębiorstwa o najwyższym marginesie dumpingu. Uznano to za stosowne, ponieważ nie istniały wskazania, iż przedsiębiorstwa niewspółpracujące stosowały dumping na niższym poziomie, a także w celu zapewnienia skuteczności wszelkich środków.

(97) Na tej podstawie tymczasowe średnie ważone marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu
Changzhou Trina Solar Energy Co., Ltd. Trina Solar (Changzhou) Science and Technology Co., Ltd.	93,3 %
Delsolar (Wujiang) Co., Ltd.	112,6 %

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu
Jiangxi LDK Solar Hi-Tech Co., Ltd. LDK Solar Hi-Tech (Heifei) Co., Ltd. LDK Solar Hi-Tech (Nanchang) Co., Ltd. LDK Solar Hi-Tech (Suzhou) Co., Ltd.	88,4 %
JingAo Solar Co. Ltd. Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd. JA Solar Technology Yangzhou Co. Ltd. Shanghai Jinglong Solar Energy Technology Co. Ltd. Heifei JA Solar Technology Co. Ltd.	99,0 %
Jinzhou Yangguang Energy Co. Ltd. Jinzhou Rixin Silicon Materials Co., Ltd. Jinzhou Youhua Silicon Materials Co., Ltd. Jinzhou Huachang Photovoltaic Technology Co., Ltd. Jinzhou Jinmao Photovoltaic Technology Co., Ltd.	48,1 %
Wuxi Suntech Power Co., Ltd. Luoyang Suntech Power Co. Ltd. Suntech Power Co., Ltd. Wuxi Sun-Shine Power Co., Ltd. Zhenjiang Ren De New Energy Science Technology Co., Ltd. Zhenjiang Rietech New Energy Science Technology Co., Ltd.	71,5 %
Yingli Energy (China) Co. Ltd. Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd.	96,2 %
Inne przedsiębiorstwa współpracujące (załącznik)	88,5 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	112,6 %

#### D. SZKODA

##### 1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

(98) Produkt podobny był wytwarzany przez około 220 producentów w Unii. Stanowią oni przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i będą zwani dalej „przemysłem unijnym”.

(99) Ponieważ kompletne informacje publiczne na temat produkcji były niedostępne, w celu ustalenia całkowitej produkcji unijnej w okresie objętym dochodzeniem wykorzystano wszystkie dostępne informacje dotyczące przemysłu unijnego, w tym informacje zawarte w skardze, dane makroekonomiczne dostarczone przez Europresse-dienst, niezależny podmiot zajmujący się konsultingiem („konsultant”), oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą. Z uwagi na to, że moduły, ogniwa i płytki są przywożone do Unii pod pozycjami taryfowymi obejmującymi inne produkty nieobjęte niniejszym postępowaniem, nie można było wykorzystać danych Eurostatu do określenia wielkości i wartości przywozu. Wielkość i wartość przywozu oparto na danych przedstawionych przez konsultanta. W miarę możliwości dane otrzymane od konsultanta porównywano ze ogólnodostępnymi źródłami i zweryfikowanymi odpowiedziami na pytania zawarte w kwestionariuszu.



- (100) Na tej podstawie całkowitą produkcję unijną oszacowano na około 4 GW dla modułów, 2 GW dla ogniw i 2 GW dla płytek w okresie objętym dochodzeniem.
- (101) Jak wskazano w motywie 10 powyżej, na dziesięciu producentów unijnych wybranych do próby przypada 18–21 % całkowitej unijnej produkcji modułów, 17–24 % całkowitej unijnej produkcji ogniw oraz 28–35 % całkowitej unijnej produkcji płytek.

## 2. Określenie właściwego rynku unijnego

- (102) Część przemysłu unijnego jest zintegrowana pionowo, a znacząca część produkcji przemysłu unijnego była przeznaczona na użytek własny, w szczególności produkcja ogniw i płytek.
- (103) W celu ustalenia, czy przemysł Unii poniósł istotną szkodę, oraz w celu określenia konsumpcji i innych wskaźników ekonomicznych zbadano, czy i w jakim stopniu późniejsze wykorzystanie produktu podobnego, wytwarzanego przez przemysł unijny (na użytek „własny”), powinno być uwzględnione w analizie.
- (104) Aby przedstawić możliwie najpełniejszy obraz sytuacji w przemyśle unijnym, przeanalizowano dane dotyczące całej działalności w zakresie produktu podobnego, a następnie określono, czy produkcja była przeznaczona na użytek własny czy na wolny rynek.
- (105) Stwierdzono, że następujące wskaźniki ekonomiczne dotyczące przemysłu unijnego należy zbadać w odniesieniu do całkowitej działalności (w tym użytku własnego przemysłu): konsumpcja, wielkość sprzedaży, produkcja, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wzrost, inwestycje, zapasy, zatrudnienie, wydajność, przepływy pieniężne, zwrot z inwestycji, zdolność do pozyskania kapitału oraz rozmiar marginesu dumpingu. Wynika to z faktu, że dochodzenie wykazało, iż wskaźniki te można rzetelnie zbadać w odniesieniu do całkowitej działalności, ponieważ konkurencja ze strony przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, w równym stopniu wpłynęła na produkcję przeznaczoną na użytek własny. Rynek sprzedaży wewnętrznej i wolny rynek będą dalej określane jedną nazwą „rynek całkowity”.
- (106) Jeżeli chodzi o rentowność, analiza koncentrowała się na wolnym rynku, ponieważ stwierdzono, że ceny na rynku sprzedaży wewnętrznej nie zawsze odzwierciedlały ceny rynkowe i miały wpływ na ten wskaźnik.

## 3. Konsumpcja w Unii

- (107) Konsumpcja unijna obejmowała całkowitą wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem oraz całkowitą wielkość sprzedaży produktu podobnego w Unii, w tym produktów przeznaczonych na użytek własny. Nie udostępniono pełnych danych dotyczących całkowitej sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym. Ponadto przywóz do Unii rejestrowano pod pozycjami taryfowymi obejmującymi inne produkty, których nie są objęte niniejszym postępowaniem. W rezultacie nie można było wykorzystać danych Eurostatu do określenia wielkości i wartości przywozu. Konsumpcję unijną oparto zatem na danych dostarczonych przez konsultanta, o którym mowa w motywie 99 powyżej, i porównano z ogólnodostępnymi źródłami, takimi jak badania

rynku i publicznie dostępne badania, oraz ze zweryfikowanymi odpowiedziami na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (108) Konsumpcja unijna kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 1-a

### Konsumpcja unijna w odniesieniu do modułów (w MW)

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Rynek całkowity	5 465	12 198	19 878	17 538
Wskaźnik (2009 = 100)	100	223	364	321

Źródło: Europressedienst

Tabela 1-b

### Konsumpcja unijna w odniesieniu do ogniw (w MW)

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Rynek całkowity	2 155	3 327	4 315	4 021
Wskaźnik (2009 = 100)	100	154	200	187

Źródło: Europressedienst

Tabela 1-c

### Konsumpcja unijna w odniesieniu do płytek (w MW)

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Rynek całkowity	1 683	2 376	2 723	2 163
Wskaźnik (2009 = 100)	100	141	162	129

Źródło: Europressedienst

- (109) W okresie badanym całkowita konsumpcja unijna wzrosła o 221 % w odniesieniu do modułów, o 87 % w odniesieniu do ogniw i o 29 % w odniesieniu do płytek między 2009 r. a okresie objętym dochodzeniem, ale spadła w nim w porównaniu do 2011 r. W ujęciu ogólnym konsumpcja unijna produktu objętego postępowaniem znacznie wzrosła w porównaniu do poziomu konsumpcji z 2009 r.

## 4. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

### 4.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (110) Przywóz do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtował się w następujący sposób:



Tabela 2-a

## Przywóz modułów z ChRL (w MW)

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość przywozu z ChRL	3 425	8 606	15 810	13 986
Wskaźnik (2009 = 100)	100	251	462	408
Udział w rynku całkowitym	63 %	71 %	80 %	80 %

Źródło: Europressedienst

Tabela 2-b

## Przywóz ogniw z ChRL (w MW)

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość przywozu z ChRL	175	530	970	1 019
Wskaźnik (2009 = 100)	100	303	554	582
Udział w rynku całkowitym	8 %	16 %	22 %	25 %

Źródło: Europressedienst

Tabela 2-c

## Przywóz płytek z ChRL (w MW)

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość przywozu z ChRL	95	523	880	711
Wskaźnik (2009 = 100)	100	551	926	748
Udział w rynku całkowitym	6 %	22 %	32 %	33 %

Źródło: Europressedienst

- (111) W okresie badanym wielkość przywozu do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, wzrosła znacząco o 308 % w zakresie modułów, 482 % w zakresie ogniw i 648 % w zakresie płytek. Doprowadziło to do znacznego wzrostu udziału w rynku przywozu do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie. Mówiąc bardziej szczegółowo, udział w rynku przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, wzrósł z 63 % do 80 % w zakresie modułów, z 8 % do 25 % w zakresie ogniw i z 6 % do 33 % w zakresie płytek. W ujęciu

ogólnym przywóz produktu objętego postępowaniem z ChRL wzrósł znacznie w zakresie wielkości i udziału w rynku między 2009 r. a okresem objętym dochodzeniem.

- (112) Należy zauważyć, że wzrost przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, był dużo wyższy niż wzrost konsumpcji unijnej produktu objętego postępowaniem. W związku z tym producenci eksportujący mogli skorzystać z rosnącej konsumpcji unijnej, a ich pozycja na rynku stała się silniejsza ze względu na większe udziały w rynku.

## 4.2. Ceny przywozu i podcięcie cenowe

- (113) Średnia cena przywozu do Unii z państwa, którego dotyczy postępowanie, kształtuje się w następujący sposób:

Tabela 3-a

## Ceny importowe modułów z ChRL (w EUR/kW)

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Ceny importowe	2 100	1 660	1 350	764
Wskaźnik (2009 = 100)	100	79	64	36

Źródło: Europressedienst oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielone przez objętych próbą producentów unijnych

Tabela 3-b

## Ceny importowe ogniw z ChRL (w EUR/kW)

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Ceny importowe	890	650	620	516
Wskaźnik (2009 = 100)	100	73	70	58

Źródło: Europressedienst oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

Tabela 3-c

## Ceny importowe płytek z ChRL (w EUR/kW)

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Ceny importowe	550	400	400	333
Wskaźnik (2009 = 100)	100	73	73	60

Źródło: Europressedienst oraz zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (114) W okresie badanym nastąpił znaczny spadek średniej ceny przywozu modułów, ogniwi i płytek z ChRL. W przypadku modułów średnia cena importowa w okresie objętym dochodzeniem spadła o 64 %, z 2 100 EUR/kW w 2009 r. do 764 EUR/kW. Podobnie średnia cena przywozu ogniwi z ChRL spadła o 42 %, z 890 EUR/kW do 516 EUR/kW. W okresie badanym średnia cena przywozu płytek zmniejszyła się o 40 %, z 550 EUR/kW do 333 EUR/kW.
- (115) W ujęciu ogólnym cena produktu objętego postępowaniem znacznie spadła między 2009 r. a okresem objętym dochodzeniem.
- (116) W celu określenia podcięcia cenowego w okresie objętym dochodzeniem porównano średnie ważone ceny sprzedaży poszczególnych rodzajów produktu wytwarzanych przez objętych próbą producentów unijnych stosowane wobec niepowiązanych klientów na rynku unijnym, dostosowane do poziomu cen *ex-works*, z odpowiadającymi średnimi ważonymi cenami przywozu analogicznych rodzajów produktu, stosowanymi przez chińskich współpracujących producentów eksportujących przy sprzedaży pierwszemu niepowiązanemu klientowi na rynku unijnym, ustalonymi na podstawie CIF z zastrzeżeniem odpowiednich dostosowań uwzględniających koszty ponoszone po przywozie, tj. koszty odprawy celnej, przeładunku i załadunku. Zastosowano średnią kosztów ponoszonych po przywozie dwóch objętych próbą importerów modułów. Fakt, iż główną działalnością tych dwóch importerów nie był przywóz, lecz instalacja modułów, nie musiał oznaczać, że dane są nierепrezentatywne.
- (117) Porównania cen dokonano z rozróżnieniem na rodzaje produktu w odniesieniu do transakcji na tym samym poziomie handlu, w razie konieczności odpowiednio dostosowanych oraz po odliczeniu bonifikat i rabatów. Wynik porównania, wyrażony jako wartość procentowa obrotów objętych próbą producentów unijnych w okresie objętym dochodzeniem, wykazał średnie ważone marginesy podcięcia cenowego w wysokości 17,5–30,7 % dla modułów, 4–24,2 % dla ogniwi, 16,6–21,6 % dla płytek oraz 11,2–27,5 % w ujęciu ogólnym dla produktu objętego postępowaniem.

## 5. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

### 5.1. Uwagi ogólne

- (118) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie istotne czynniki i wskaźniki gospodarcze mające wpływ na sytuację przemysłu unijnego.
- (119) Jak wspomniano w motywach 7–10 powyżej, w celu oceny szkody poniesionej przez przemysł unijny zastosowano kontrolę wyrywkową.
- (120) Do celów analizy szkody Komisja dokonała rozróżnienia pomiędzy makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja przeanalizowała wskaźniki makroekonomiczne za okres badany na podstawie danych uzyskanych od niezależnego konsultanta, o którym mowa w motywie 99 powyżej, dotyczących wszystkich producentów unijnych. Komisja dokonała analizy wskaźników mikroekonomicznych na podstawie

zweryfikowanych odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych.

- (121) Do celów niniejszego dochodzenia ocenie poddano następujące wskaźniki makroekonomiczne na podstawie informacji dotyczących wszystkich producentów produktu podobnego w Unii: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, rozmiar marginesu dumpingu oraz poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu.
- (122) Następujące wskaźniki mikroekonomiczne oceniono na podstawie informacji dotyczących wszystkich objętych próbą producentów produktu podobnego w Unii: mianowicie średnią cenę jednostkową, koszty jednostkowe, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.
- (123) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że w przypadku produktu objętego postępowaniem warunki rynkowe są różne w poszczególnych państwach członkowskich, a zatem analizę szkody należy przeprowadzić na poziomie każdego państwa członkowskiego osobno. Twierdzenie to było bezpodstawne. Ponadto w toku dochodzenia nie ujawniono żadnych szczególnych okoliczności uzasadniających przeprowadzenie analizy szkody na poziomie poszczególnych państw członkowskich. Argument ten został zatem odrzucony.

## 5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

### 5.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (124) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 4-a

### Moduły – produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych (MW)

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość produkcji	2 155	3 327	4 315	4 021
Wskaźnik (2009 = 100)	100	154	200	187
Moce produkcyjne	4 739	6 983	9 500	9 740
Wskaźnik (2009 = 100)	100	147	200	206
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	45 %	48 %	45 %	41 %

Źródło: Europressdienst

Tabela 4-b

**Ogniwa – produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych (MW)**

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość produkcji	1 683	2 376	2 723	2 024
Wskaźnik (2009 = 100)	100	141	162	120
Moce produkcyjne	2 324	3 264	3 498	3 231
Wskaźnik (2009 = 100)	100	140	151	139
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	72 %	73 %	78 %	63 %

Źródło: Europressedienst

Tabela 4-c

**Płytki – produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych (MW)**

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość produkcji	1 600	2 677	2 553	2 017
Wskaźnik (2009 = 100)	100	167	160	126
Moce produkcyjne	2 600	3 410	3 945	3 636
Wskaźnik (2009 = 100)	100	131	152	140
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	62 %	79 %	65 %	55 %

Źródło: Europressedienst

(125) W okresie badanym całkowita unijna produkcja modułów wzrosła o 87 %. Produkcja osiągnęła najwyższą wartość w 2011 r., po czym w okresie objętym dochodzeniem nastąpił spadek. Wzrost unijnej produkcji modułów następował znacznie wolniej niż wzrost konsumpcji, która w tym samym okresie uległa ponad trzykrotnemu zwiększeniu. W obliczu znacznego wzrostu konsumpcji w okresie badanym producenci unijni podwoili swoje moce produkcyjne w zakresie modułów. Pomimo wysokich poziomów produkcji stopień wykorzystania mocy produkcyjnych przemysłu unijnego zmniejszył się jednak o 4 punkty procentowe, osiągając w okresie objętym dochodzeniem poziom zaledwie 41 %.

(126) W okresie badanym unijna produkcja ogniw wzrosła w ujęciu ogólnym o 20 %. Produkcja ogniw osiągnęła najwyższą wartość w 2011 r., po czym w okresie objętym dochodzeniem nastąpił spadek. Unijna

produkcja ogniw odpowiadała tendencjom w zakresie konsumpcji unijnej, odnotowując wolniejszy wzrost do 2011 r., a następnie w okresie objętym dochodzeniem bardziej widoczny spadek. Zgodnie ze zmianami w zakresie konsumpcji unijnej przemysł unijny najpierw zwiększył swoje moce o 51 % do 2011 r., po czym w okresie objętym dochodzeniem nastąpił spadek. W okresie badanym moce produkcyjne wzrosły o 39 % w ujęciu ogólnym. Stopień wykorzystania mocy produkcyjnych wzrastał do 2011 r., osiągając najwyższą wartość równą 78 %, a następnie spadł o 15 punktów procentowych w okresie objętym dochodzeniem. W ogólnym rozrachunku w okresie badanym nastąpił spadek wykorzystania mocy produkcyjnych unijnego przemysłu w zakresie ogniw do 63 % w okresie objętym dochodzeniem.

(127) W okresie badanym unijna produkcja płytek wzrosła o 26 % w ujęciu ogólnym. Produkcja unijna osiągnęła najwyższą wartość w 2010 r., po czym stale spadała w 2011 r. i w okresie objętym dochodzeniem osiągnęła jeszcze niższy poziom. W odpowiedzi na wzrost konsumpcji unijnej unijni producenci płytek zwiększyli swoje moce produkcyjne o 52 % do 2011 r., po czym w okresie objętym dochodzeniem nastąpił ich spadek. W okresie badanym moce produkcyjne przemysłu unijnego w zakresie płytek wzrosły jednak o 40 % w ujęciu ogólnym. Pomimo wzrostu produkcji stopień wykorzystania mocy unijnego przemysłu w zakresie płytek wzrastał do 2010 r., po czym stale spadał, co przełożyło się w okresie badanym na ogólny spadek w wysokości 7 punktów procentowych do poziomu 55 % w okresie objętym dochodzeniem.

(128) Przemysł unijny zwiększył zatem swoje moce w odpowiedzi na wzrost konsumpcji. Tempo wzrostu poziomów produkcji przemysłu unijnego było jednak znacznie wolniejsze niż tempo wzrostu konsumpcji, co doprowadziło do spadku wykorzystania mocy produkcyjnych w zakresie produktu objętego postępowaniem w okresie badanym.

**5.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku**

(129) Wielkość sprzedaży i udział w rynku przemysłu unijnego kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 5-a

**Moduły – wielkość sprzedaży i udział w rynku (w MW)**

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość sprzedaży na rynku unijnym	1 037	1 890	2 683	2 357
Wskaźnik (2009 = 100)	100	182	259	227
Udział w rynku	19 %	15 %	13 %	13 %

Źródło: Europressedienst

Tabela 5-b

**Ogniwa – wielkość sprzedaży i udział w rynku (w MW)**

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość sprzedaży na całym rynku	1 470	1 913	2 245	1 545
Wskaźnik (2009 = 100)	100	130	153	105
Udział w rynku	68 %	57 %	52 %	38 %

Źródło: Europressedienst

Tabela 5-c

**Płytki – wielkość sprzedaży i udział w rynku (w MW)**

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość sprzedaży na całym rynku	1 363	1 520	1 608	1 269
Wskaźnik (2009 = 100)	100	112	118	93
Udział w rynku	81 %	64 %	59 %	59 %

Źródło: Europressedienst

(130) W okresie badanym nastąpił wzrost sprzedaży modułów o 127 %. W świetle wzrostu konsumpcji o 221 % przełożyło się to jednak na spadek udziału w rynku przemysłu unijnego z 19 % w 2009 r. do 13 % w okresie objętym dochodzeniem. Jeżeli chodzi o ogniwa, nastąpił jedynie minimalny wzrost w sprzedaży przemysłu unijnego o 5 %, natomiast konsumpcja wzrosła o 87 %, w skutek czego udział w rynku spadł z 68 % w 2009 r. do 38 % w okresie objętym dochodzeniem. Jeżeli chodzi o płytki, całkowita wielkość sprzedaży spadła o 7 % przy wzroście konsumpcji, co przełożyło się na spadek udziału w rynku płytek z 81 % w 2009 r. do 59 % w okresie objętym dochodzeniem.

(131) W odpowiedzi na rosnącą konsumpcję wzrost sprzedaży modułów i ogniw przemysłu unijnego był znacznie mniejszy niż wzrost przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, natomiast sprzedaż płytek spadła. W związku z tym przemysł unijny nie mógł odnieść korzyści z rosnącej konsumpcji. W rezultacie udziały w rynku w przypadku wszystkich trzech segmentów spadły w okresie badanym.

## 5.2.3. Zatrudnienie i wydajność

(132) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 6-a

**Moduły – zatrudnienie i wydajność**

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Liczba zatrudnionych	11 779	15 792	17 505	16 419

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	134	149	139
Wydajność (w kW/pracownika)	183	211	247	245
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	115	135	134

Źródło: Europressedienst

Tabela 6-b

**Ogniwa – zatrudnienie i wydajność**

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Liczba zatrudnionych	5 281	5 937	5 641	4 782
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	112	107	91
Wydajność (w kW/pracownika)	319	400	483	423
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	126	151	133

Źródło: Europressedienst

Tabela 6-c

**Płytki – zatrudnienie i wydajność**

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Liczba zatrudnionych	1 944	3 853	4 291	3 920
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	198	221	202
Wydajność (w kW/pracownika)	823	695	595	515
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	84	72	63

Źródło: Europressedienst

(133) Między 2009 r. a okresem objętym dochodzeniem zatrudnienie w zakresie modułów i płytek zwiększyło się odpowiednio o 39 % i 102 %, natomiast w zakresie ogniw spadło o 9 %. Należy jedna zauważyć, że zatrudnienie rosło do 2011 r., a następnie w okresie objętym dochodzeniem spadło w odniesieniu do modułów i płytek. W przypadku ogniw zatrudnienie rosło do 2010 r., a następnie spadło w 2011 r. i w okresie objętym dochodzeniem. Odnotowano pozytywną tendencję w zakresie całkowitej wydajności w zakresie modułów i ogniw, która wzrosła o 34 % i 33 %. Jest to częściowo wynik starań przemysłu unijnego chcącego sprostać presji wywieranej przez przywóz towarów z ChRL po cenach dumpingowych. W okresie badanym całkowita wydajność w zakresie płytek zmniejszyła się jednak o 37 %.



- (134) Dlatego też wraz ze spadkiem unijnej produkcji modułów i płytek między 2011 r. a okresem objętym dochodzeniem, w tym samym okresie spadło również zatrudnienie w zakresie modułów i płytek. W przypadku ogniw zatrudnienie rosło do 2010 r., a następnie spadło w 2011 r. i w okresie objętym dochodzeniem, natomiast unijna produkcja ogniw systematycznie rosła do 2011 r., po czym zaczęła spadać.

#### 5.2.3.1. Rozmiar marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (135) Wszystkie marginesy dumpingu znacznie przekraczają poziom *de minimis*. Jeżeli chodzi o wpływ rozmiaru faktycznych marginesów dumpingu na przemysł unijny, biorąc pod uwagę wielkość i ceny przywozu z państwa, którego dotyczy postępowanie, można go uznać za istotny.
- (136) Ponieważ jest to pierwsze dochodzenie antydumpingowe dotyczące produktu objętego postępowaniem, omawianego przypadku nie dotyczy poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu.

#### 5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

##### 5.3.1. Ceny i czynniki oddziałujące na ceny

- (137) Średnie ceny sprzedaży objętych próbą producentów unijnych klientom niepowiązanym w Unii kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 7-a

#### Moduły – średnie ceny sprzedaży w Unii

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Średnie ceny sprzedaży w Unii na wolnym rynku (EUR/kW)	2 198,75	1 777,15	1 359,35	1 030,83
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	81	62	47
Koszty produkcji (EUR/kW)	2 155,02	1 599,44	1 400,13	1 123,60
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	74	65	52

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

Tabela 7-b

#### Ogniwa – średnie ceny sprzedaży w Unii

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Średnie ceny sprzedaży w Unii na wolnym rynku (EUR/kW)	1 525,09	1 160,99	777,62	474,91
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	76	51	31

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Koszty produkcji (EUR/kW)	1 647,10	1 021,67	1 057,56	745,61
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	62	64	45

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

Tabela 7-c

#### Płytki – średnie ceny sprzedaży w Unii

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Średnie ceny sprzedaży w Unii na wolnym rynku (EUR/kW)	709	564	515	426
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	80	73	60
Koszty produkcji (EUR/kW)	631	496	520	648
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	78	82	103

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (138) W okresie badanym nastąpił gwałtowny spadek cen sprzedaży, tj. o 53 % w przypadku modułów, o 69 % w przypadku ogniw i o 40 % w przypadku płytek. Ceny sprzedaży systematycznie spadały w całym okresie badanym, przy czym największy spadek cen nastąpił w okresie objętym dochodzeniem, w którym spadły do poziomów niemożliwych do utrzymania w dłuższej perspektywie. W okresie badanym koszty produkcji spadły o 48 % w odniesieniu do modułów i o 55 % w odniesieniu do ogniw. W przypadku płytek koszty produkcji spadły w 2010 r. w porównaniu z rokiem 2009, po czym wzrosły w 2011 r., nadal nie osiągając jednak poziomu z 2009 r. W okresie objętym dochodzeniem koszty nadal rosły i nieznacznie przekroczyły poziom z 2009 r., co zasadniczo można tłumaczyć wstrzymaniem produkcji w tym okresie. Przemysł unijny nie mógł odnieść korzyści ani ze swoich ciągłych starań na rzecz zwiększenia oszczędności kosztowej, ani z wpływu zmniejszenia kosztu głównego surowca, tj. polikrzemu. Sytuacja ta wynikała głównie ze wzrostu presji cenowej związanej z przywozem towarów po cenach dumpingowych, co miało niekorzystny wpływ na ceny sprzedaży przemysłu unijnego, które spadły jeszcze bardziej niż przyrost wydajności. Ilustruje to tendencja spadkowa w zakresie rentowności przemysłu unijnego przedstawionej w motywie 144 poniżej. Ogólnie rzecz ujmując, nastąpił znaczny spadek średniej ceny sprzedaży i kosztów produkcji produktu podobnego (z wyjątkiem płytek), co miało druzgocący wpływ na rentowność przemysłu unijnego.

## 5.3.2. Koszty pracy

- (139) Średnie koszty pracy producentów unijnych objętych próbą kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 8-a

**Moduły – średnie koszty pracy na pracownika**

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	38 194	40 793	41 781	42 977
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	107	110	113

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

Tabela 8-b

**Ogniwa – średnie koszty pracy na pracownika**

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	49 677	49 357	49 140	49 350
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	99	99	99

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

Tabela 8-c

**Płytki – średnie koszty pracy na pracownika**

	2009	2010	2011	OD
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR)	39 409	40 933	39 323	46 060
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	104	100	117

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (140) Między 2009 r. a okresem objętym dochodzeniem średnie koszty pracy na pracownika w zakresie modułów systematycznie rosły; łącznie wzrosły o 13 %. Jeżeli chodzi o ogniwa, średnie koszty pracy w okresie badanym pozostawały na tym samym poziomie i uległy nieznacznemu obniżeniu o 1 % w latach 2009 i 2010, po czym nadal utrzymywały się bez zmian do okresu objętego dochodzeniem. Jeżeli chodzi o płytki, średnie koszty pracy były różne – w latach 2009 i 2010 wzrosły, w 2011 r. spadły, ale łącznie wzrosły w okresie badanym o 17 %. Ogólny wzrost kosztów pracy można częściowo wyjaśnić jednoczesnym wzrostem wydajności (w przypadku modułów), zmianą inflacji oraz kosztami społecznymi niektórych producentów unijnych (w przypadku płytek) związanymi ze zmniejszeniem się wielkości przemysłu między 2011 r. a okresem objętym dochodzeniem.

## 5.3.3. Zapasy

- (141) Poziomy zapasów producentów unijnych objętych próbą kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 9-a

**Moduły – zapasy**

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w kW)	28 612	40 479	74 502	65 415
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	141	260	229

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

Tabela 9-b

**Ogniwa – zapasy**

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w kW)	16 995	23 829	76 889	68 236
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	140	452	402

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

Tabela 9-c

**Płytki – zapasy**

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w kW)	34 891	5 601	36 697	59 340
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	16	105	170

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (142) W okresie badanym zapasy znacznie wzrosły, tj. o 129 % w odniesieniu do modułów, o 302 % w odniesieniu do ogniwa oraz o 70 % w odniesieniu do płytek. Jeżeli chodzi o moduły, zapasy systematycznie rosły, osiągając bardzo wysokie poziomy w 2011 r. (wzrost o 160 %), natomiast w okresie objętym dochodzeniem uległy zmniejszeniu, nadal pozostawały jednak na bardzo wysokich poziomach w porównaniu ze stanem z początku okresu badanego. Jeżeli chodzi o ogniwa, nastąpiła jeszcze wyraźniejsza zmiana ilości zapasów, które w latach 2009–2011 wzrosły o ponad 350 %. Podobnie jak w przypadku modułów zapasy zmniejszyły się w okresie objętym dochodzeniem, nadal pozostawały jednak na wysokim poziomie w porównaniu ze stanem z początku okresu badanego. Jeżeli chodzi o płytki, chociaż w przemyśle unijnym zapasy zmniejszyły się w latach 2009 i 2010 o ponad 80 % ze względu na wzrost sprzedaży płytek, stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego szybko wzrósł i osiągnął poziom przekraczający poziom z 2009 r., by w okresie objętym dochodzeniem dalej wzrosnąć o 65 punktów procentowych.

(143) W toku dochodzenia wykazano, że ze względu na obecną niekorzystną sytuację producenci unijni będą się skłaniać ku przechowywaniu ograniczonych zapasów produktu podobnego, opierając swoją produkcję na zamówieniach. W związku z tym wzrost zapasów produktu podobnego w okresie badanym jest czynnikiem istotnym dla ustalenia, czy przemysł unijny poniósł istotną szkodę.

5.3.4. Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji, zdolność do pozyskiwania kapitału

(144) Rentowność i przepływy pieniężne kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 10-a

**Moduły – rentowność i przepływy pieniężne**

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	2 %	10 %	- 3 %	- 9 %
Przepływy pieniężne	13 %	10 %	12 %	3 %

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

Tabela 10-b

**Ogniwa – rentowność i przepływy pieniężne**

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	- 8 %	12 %	- 36 %	- 57 %
Przepływy pieniężne	75 %	52 %	- 0,3 %	- 46 %

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

Tabela 10-c

**Płytki – rentowność i przepływy pieniężne**

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	11 %	12 %	- 1 %	- 52 %
Przepływy pieniężne	39 %	47 %	32 %	- 19 %

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

(145) Rentowność producentów unijnych objętych próbą ustalono, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów w ramach tej sprzedaży.

(146) W okresie badanym rentowność w zakresie produktu podobnego zmniejszyła się gwałtownie, doprowadzając do strat. Rentowność spadła o 11 punktów procentowych w odniesieniu do modułów, o 49 punktów procentowych w odniesieniu do ogniw oraz o 63 punkty procentowe w odniesieniu do płytek.

(147) Rentowność w zakresie produktu podobnego wzrosła w latach 2009 i 2010, po czym znacznie spadła w roku 2011, w którym przemysł unijny poniósł straty, a następnie w okresie objętym dochodzeniem nastąpił jej dalszy znaczny spadek. Szczególnie duże straty dotyczyły ogniw i płytek.

(148) Tendencje w przepływach pieniężnych netto, które stanowią zdolność producentów unijnych objętych próbą do samofinansowania swojej działalności, między 2009 r. a okresem objętym dochodzeniem były również spadkowe. Jeżeli chodzi o moduły, po spadku o 10 punktów procentowych i nieznacznym wzroście w 2011 r. między 2011 r. a okresem objętym dochodzeniem nastąpił największy spadek przepływów pieniężnych. Spadek przepływów pieniężnych w zakresie ogniw i płytek był wyraźniejszy niż w przypadku modułów, osiągając w okresie objętym dochodzeniem znacząco ujemne wartości. Dlatego też w okresie badanym przepływy pieniężne w zakresie produktu podobnego uległy zmniejszeniu.

(149) Poniższe wartości liczbowe przedstawiają kształtowanie się inwestycji i zwrotu z inwestycji producentów unijnych objętych próbą w okresie badanym w odniesieniu do rynku całkowitego:

Tabela 11-a

**Moduły – inwestycje i zwrot z inwestycji**

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Inwestycje (EUR)	12 081 999	50 105 017	64 643 322	32 730 559
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	415	535	271
Zwrot z inwestycji	- 15 %	19 %	- 15 %	- 17 %

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

Tabela 11-b

**Ogniwa – inwestycje i zwrot z inwestycji**

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Inwestycje (EUR)	31 448 407	34 451 675	10 234 050	6 986 347
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	110	33	22
Zwrot z inwestycji	- 4 %	10 %	- 20 %	- 19 %

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

Tabela 11-c

**Płytki – inwestycje i zwrot z inwestycji**

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Inwestycje (EUR)	201 911 346	83 802 212	74 166 331	39 938 349
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	42	37	20
Zwrot z inwestycji	10 %	8 %	0 %	- 7 %

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

(150) Z powyższej tabeli wynika, że między 2009 r. a okresem objętym dochodzeniem przemysł unijny zwiększył swoje inwestycje o 171 % w zakresie modułów. Było to przede wszystkim związane ze znacznym zwiększeniem mocy produkcyjnej. W tym samym okresie przemysł unijny ograniczył jednak swoje inwestycje o 78 % w przypadku ogniw i o 80 % w przypadku płytek. Przeprowadzone inwestycje wiązały się głównie z badaniami i rozwojem oraz z poprawą i utrzymaniem technologii i procesu produkcji na rzecz poprawy wydajności. Ponieważ przemysł unijny w okresie badanym nie mógł sobie pozwolić na dodatkowe inwestycje przeznaczone na ogniwa i płytki poziom inwestycji w okresie objętym dochodzeniem był stosunkowo niski. W związku z tym, że inwestycje zasadniczo finansowano z przepływów pieniężnych i pożyczek wewnętrznych, spadek przepływów pieniężnych miał bezpośredni wpływ na poziom realizowanych inwestycji.

(151) Zwrot z inwestycji został wyrażony jako procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji.

Między 2009 r. a okresem objętym dochodzeniem podobnie jak pozostałe wskaźniki wyników finansowych dla wszystkich trzech rodzajów produktów zwrot z inwestycji dla produktu podobnego wykazywał zasadniczo tendencję spadkową. Jeżeli chodzi o ogniwa i płytki, o ile w latach 2009 i 2010 odnotowano wzrost, w 2011 r. nastąpił znaczny spadek zwrotu z inwestycji, który osiągnął wartości ujemne. W odniesieniu do modułów utrzymywał się on na poziomach ujemnych w całym okresie badanym, z wyjątkiem roku 2010, w którym to osiągnął poziom 19 %. Ogólnie rzecz ujmując, w okresie badanym zwrot z inwestycji spadł, osiągając w okresie objętym dochodzeniem wartość -17 % w odniesieniu do ogniw, tj. o 1 %, pozostając jednak na znacznych poziomach ujemnych, tj. -19 %. Jeżeli chodzi o płytki, zwrot z inwestycji wykazywał stałą tendencję spadkową, osiągając poziom -7 % w okresie objętym dochodzeniem. W ujęciu ogólnym zwrot z inwestycji dla produktu podobnego wykazywał w okresie badanym tendencję spadkową.

(152) Zdolność do pozyskania kapitału zbadano w odniesieniu do rynku całkowitego i ustalono, że zdolności przemysłu unijnego do generowania środków pieniężnych w zakresie produktu podobnego stale pogarszała się, co spowodowało osłabienie sytuacji finansowej przemysłu unijnego.

### 5.3.5. Wnioski dotyczące szkody

(153) Analiza sytuacji przemysłu unijnego wykazała wyraźne tendencje spadkowe w odniesieniu do wszystkich głównych wskaźników szkody. W kontekście ogólnego wzrostu konsumpcji całkowita produkcja modułów i ogniw zwiększyła się w okresie badanym. Pomimo wzrostu wielkości sprzedaży w okresie objętym dochodzeniem udział w rynku przemysłu unijnego zmniejszył się, ponieważ w okresie badanym nastąpił większy wzrost konsumpcji. W całym okresie badanym średnia cena sprzedaży gwałtownie spadła, co miało niekorzystny wpływ na wszystkie wskaźniki wyników finansowych, takie jak rentowność, przepływy pieniężne, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

(154) W okresie badanym nastąpił wzrost całkowitej wielkości sprzedaży przemysłu unijnego. Wzrostowi wielkości sprzedaży przemysłu unijnego towarzyszył jednak ogromny spadek średniej ceny sprzedaży.

(155) W okresie badanym przywóz przez zainteresowane strony z ChRL zwiększył się pod względem wielkości i udziału w rynku. Jednocześnie ceny importowe stale spadały, powodując znaczne podcięcie średniej ceny przemysłu unijnego na rynku unijnym.

(156) Kilka zainteresowanych stron argumentowało, że przemysł unijny, w szczególności producenci unijni objęci próbą, dobrze sobie radził. Argumentowano, że niektóre wskaźniki szkody, mianowicie wielkość produkcji, moce produkcyjne, sprzedaż i zatrudnienie, a nawet rentowność w przypadku niektórych producentów objętych próbą, wykazywały tendencję wzrostową i nie wykazywały istotnej szkody. Argumenty te nie zostały potwierdzone przez wyniki niniejszego dochodzenia, które wykazało wyraźne tendencje spadkowe wielu wskaźników szkody istotnych dla ustalenia, czy przemysł unijny poniósł istotną szkodę.



- (157) W świetle powyższego w ramach dochodzenia potwierdzono w szczególności, że ceny sprzedaży są niższe niż koszty produkcji, co niekorzystnie wpływa na rentowność przemysłu unijnego, która w okresie objętym dochodzeniem osiągnęła wartości ujemne. Stwierdza się, że jeżeli przywóz towarów po cenach dumpingowych nadal będzie napływał na rynek unijny, straty poniesione przez przemysł unijny na jego skutek prawdopodobnie doprowadziłyby do stałego zaprzestania jakiejkolwiek znacznej unijnej produkcji produktu podobnego. Wydaje się, że powyższe potwierdzają zmiany zachodzące w okresie objętym dochodzeniem i po jego zakończeniu, mianowicie niektóre przedsiębiorstwa ogłosiły niewypłacalność lub tymczasowo czy na stałe wstrzymały produkcję.
- (158) W świetle powyższego tymczasowo stwierdza się, że przemysł unijny odniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

## E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

### 1. Wprowadzenie

- (159) Zgodnie z art. 3 ust. 6 i 7 rozporządzenia podstawowego sprawdzono, czy istotna szkoda poniesiona przez przemysł unijny była spowodowana przywozem towarów po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie. Ponadto zbadano znane czynniki, inne niż przywóz towarów po cenach dumpingowych, które mogły spowodować jakąkolwiek szkodę przemysłu unijnego, aby zagwarantować, że jakiegokolwiek szkody spowodowane przez te czynniki nie zostały przypisane przywózowi towarów po cenach dumpingowych.
- (160) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że w przypadku produktu objętego postępowaniem warunki rynkowe są różne w poszczególnych państwach członkowskich, a zatem analizę związku przyczynowego należy przeprowadzić na poziomie każdego państwa członkowskiego osobno. Krajowe systemy wsparcia w pewnym stopniu określają wielkość rynków państw członkowskich. W ramach dochodzenia ujawniono jednak również, że popyt nie zależy wyłącznie od systemów wsparcia. Wydaje się, że w zależności od położenia geograficznego (nasłonecznienie) oraz ceny elektryczności na danym obszarze osiągnięto lub prawie osiągnięto parytet sieci w zakresie paneli słonecznych, co oznacza, że określonych inwestycji dokonuje się niezależnie od systemów wsparcia. Dlatego też nie można było stwierdzić, że warunki rynkowe zależą wyłącznie od systemów wsparcia, a zatem argument ten został odrzucony.

### 2. Skutki przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (161) W toku dochodzenia wykazano, że przywóz towarów po cenach dumpingowych z ChRL uległ w okresie badanym zdecydowanemu zwiększeniu, osiągając wzrost o ponad 300 % w odniesieniu do modułów, o 482 % w odniesieniu do ogniw oraz o 648 % w odniesieniu do płytek, a jego udział w rynku zwiększył się o 17 punktów procentowych w odniesieniu do modułów, o 17

punktów procentowych w odniesieniu do ogniw oraz o 27 punktów procentowych w odniesieniu do płytek. Stanowi to zatem potwierdzenie, że w okresie badanym wielkość przywozu i udziału w rynku produktu objętego postępowaniem uległa znacznemu wzrostowi. Istniała wyraźna zbieżność w czasie pomiędzy zwiększeniem przywozu towarów po cenach dumpingowych i utratą udziału w rynku przez przemysł unijny. W ramach dochodzenia ustalono również, że jak wspomniano w motywie 117 powyżej, przywóz towarów po cenach dumpingowych doprowadził w okresie objętym dochodzeniem do podjęcia cen stosowanych przez przemysł unijny.

- (162) W toku dochodzenia wykazano, że w okresie badanym ceny przywożonych towarów dumpingowych spadły o 64 % w przypadku modułów, o 42 % w przypadku ogniw oraz o 40 % w przypadku płytek i doprowadziły do zwiększenia podjęcia cenowego. Na skutek tej presji cenowej przemysł unijny dołożył znacznych starań, aby ograniczyć swoje koszty produkcji. Pomimo podjętych starań ze względu na wyjątkowo niski poziom cen przywozu z Chin przemysł unijny musiał jeszcze bardziej obniżyć swoje ceny sprzedaży do nierentownych poziomów. Spowodowało to w okresie badanym drastyczny spadek rentowności przemysłu unijnego oraz poniesienie strat w okresie objętym dochodzeniem.

- (163) Na podstawie powyższego stwierdzono, że obecność przywozu z Chin oraz wzrost udziału w rynku przywozu towarów dumpingowych z Chin po cenach stale podcinających ceny oferowane przez przemysł unijny odegrały decydującą rolę w poniesieniu istotnej szkody przez przemysł unijny, co znajduje szczególne odzwierciedlenie w jego słabej kondycji finansowej oraz pogorszeniu większości wskaźników szkody.

### 3. Wpływ innych czynników

#### 3.1. Przywóz z innych państw trzecich

- (164) W okresie badanym wielkość przywozu z innych państw trzecich w odniesieniu do modułów wzrosła o 19 %, natomiast udział w rynku spadł w okresie badanym z 18,4 % do 6,8 %. Tajwan jest drugim co do wielkości eksporterem po ChRL.
- (165) W okresie badanym wielkość przywozu z innych państw trzecich w odniesieniu do ogniw wzrosła o 186 %, co przełożyło się na wzrost udziału w rynku z około 24 % w 2009 r. do około 36 % w okresie objętym dochodzeniem. Jeżeli chodzi o ogniwa, drugim co do wielkości eksporterem po ChRL jest Tajwan, który ma znacznie większe wielkości przywozu i udziały w rynku niż inne państwa trzecie, nadal nie osiąga jednak wielkości ChRL.
- (166) W okresie badanym wielkość przywozu z innych państw trzecich w odniesieniu do płytek spadła o 19 %, a udział w rynku – z 13,4 % w 2009 r. do 8,5 % w okresie objętym dochodzeniem. Podobnie jak powyżej, Tajwan jest drugim co do wielkości eksporterem płytek po ChRL. Poziom przywozu i udziału w rynku Tajwanu nie wykazywały jednak znacznego wzrostu i utrzymały się na niskich poziomach w okresie badanym.

(167) Oferowane przez państwa trzecie ceny importowe modułów, ogniw i płytek były średnio wyższe od średniej ceny jednostkowej przywozu z Chin. Z dostępnych informacji na temat przywozu z Tajwanu wynika, że średnia cena importowa modułów i płytek przewyższała średnią cenę przywozu z Chin modułów i płytek, natomiast średnia cena przywozu ogniw mieściła się w tym samym zakresie co średnia cena przywozu ogniw z Chin. Ponieważ jednak żadne szczegółowe informacje dotyczące cen dla poszczególnych rodzajów produktów nie były dostępne, porównanie średnich cen można stosować jedynie jako wskaźnik i nie można na tej podstawie wyciągnąć żadnych konkretnych wniosków. W całym okresie badanym wielkość przywozu ogniw z Tajwanu stale rosła, czego wynikiem był wzrost udziału w rynku o około 14 punktów procentowych. Wielkości dla produktu objętego dochodzeniem w ujęciu ogólnym były jednak niższe, mimo wzrostu udziału w rynku, niż wielkości osiągnięte przez ChRL, a poziomy ich cen w okresie objętym dochodzeniem były zasadniczo wyższe, z wyjątkiem cen ogniw. Na tej podstawie, w szczególności w świetle wielkości przywozu i udziałów w rynku z innych państw trzecich oraz poziomów ich cen, które średnio utrzymywały się na podobnym lub wyższym poziomie w porównaniu do cen przemysłu unijnego, można wstępnie stwierdzić, że przywóz z państw trzecich nie spowodował zerwania związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

Tabela 12

**Przywóz z innych państw trzecich oraz ich udział w rynku**

Moduły	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość przywozu ze wszystkich innych państw trzecich (MW)	1 003	1 702	1 385	1 195
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	169	138	119
Udział przywozu ze wszystkich innych państw trzecich w rynku	18,4 %	14,0 %	7,0 %	6,8 %
Średnia cena importowa EUR/kW	2 385,34	1 852,23	1 430,90	1 218,41
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	78	60	51
Wielkość przywozu z Tajwanu (MW)	49	144	140	135
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	294	286	276

Moduły	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Udział przywozu z Tajwanu w rynku	0,9 %	1,2 %	0,7 %	0,8 %
Średnia cena importowa EUR/kW	2 102,04	1 659,72	1 350,00	1 125,93
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	79	64	54
Wielkość przywozu z USA (MW)	140	180	51	60
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	129	36	43
Udział przywozu z USA w rynku	2,6 %	1,5 %	0,3 %	0,3 %
Średnia cena importowa EUR/kW	2 400,00	1 872,22	1 431,37	1 233,33
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	78	60	51
Wielkość przywozu z pozostałej części Azji (MW)	720	1 140	1 029	879
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	158	143	122
Udział przywozu z pozostałej części Azji w rynku	13,2 %	9,3 %	5,2 %	5,0 %
Średnia cena importowa EUR/kW	2 400,00	1 870,18	1 440,23	1 229,81
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	78	60	51
Wielkość przywozu z reszty świata (MW)	94	238	165	121
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	253	176	129
Udział przywozu z reszty świata w rynku	1,7 %	2,0 %	0,8 %	0,7 %
Średnia cena importowa EUR/kW	2 404,26	1 869,75	1 442,42	1 231,40
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	78	60	51

Źródło: Europressedienst

Ogniwa	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość przywozu ze wszystkich innych państw trzecich (MW)	510	884	1 100	1 457
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	173	216	286
Udział przywozu ze wszystkich innych państw trzecich w rynku	23,7 %	26,6 %	25,5 %	36,2 %
Średnia cena importowa EUR/kW	1 166,67	1 072,40	751,82	553,88
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	92	64	47
Wielkość przywozu z Tajwanu (MW)	235	400	540	997
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	170	230	424
Udział przywozu z Tajwanu w rynku	10,9 %	12,0 %	12,5 %	24,8 %
Średnia cena importowa EUR/kW	948,94	1 100,00	670,37	514,54
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	116	71	54
Wielkość przywozu z USA (MW)	40	40	40	33
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	100	100	83
Udział przywozu z USA w rynku	1,9 %	1,2 %	0,9 %	0,8 %
Średnia cena importowa EUR/kW	1 350,00	1 050,00	825,00	636,36
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	78	61	47
Wielkość przywozu z Japonii (MW)	60	154	170	145
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	257	283	242
Udział przywozu z Japonii w rynku	2,8 %	4,6 %	3,9 %	3,6 %
Średnia cena importowa EUR/kW	1 350,00	1 051,95	829,41	641,38

Ogniwa	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	78	61	48
Wielkość przywozu z reszty świata (MW)	175	290	350	282
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	166	200	161
Udział przywozu z reszty świata w rynku	8,1 %	8,7 %	8,1 %	7,0 %
Średnia cena importowa EUR/kW	1 348,57	1 051,72	831,43	638,30
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	78	62	47

Źródło: Europressedienst

Płytki	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość przywozu ze wszystkich innych państw trzecich (MW)	225	333	235	183
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	148	104	81
Udział przywozu ze wszystkich innych państw trzecich w rynku	13,4 %	14,0 %	8,6 %	8,5 %
Średnia cena importowa EUR/kW	800,00	588,59	43,30	420,77
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	74	55	52
Wielkość przywozu z Tajwanu (MW)	20	50	50	36
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	250	250	180
Udział przywozu z Tajwanu w rynku	1,2 %	2,1 %	1,8 %	1,7 %

Płytki	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Średnia cena importowa EUR/kW	800,00	580,00	440,00	416,67
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	73	55	52
Wielkość przywozu z USA (MW)	50	55	40	28
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	110	80	56
Udział przywozu z USA w rynku	3,0 %	2,3 %	1,5 %	1,3 %
Średnia cena importowa EUR/kW	800,00	581,82	450,00	428,57
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	73	56	54
Wielkość przywozu z Japonii (MW)	55	50	30	26
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	91	55	47
Udział przywozu z Japonii w rynku	3,3 %	2,1 %	1,1 %	1,2 %
Średnia cena importowa EUR/kW	800,00	580,00	433,33	423,08
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	73	54	53
Wielkość przywozu z reszty świata (MW)	100	178	115	93
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	178	115	93
Udział przywozu z reszty świata w rynku	5,9 %	7,5 %	4,2 %	4,3 %
Średnia cena importowa EUR/kW	800,00	589,89	434,78	419,35
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	74	54	52

Źródło: Europressdienst

### Zmiany konsumpcji w Unii

- (168) Jak wspomniano w motywie 108 powyżej, w okresie badanym konsumpcja unijna wzrosła o 221 % w odniesieniu do modułów, 87 % w odniesieniu do ogniw oraz 29 % w odniesieniu do płytek. Konsumpcja osiągnęła najwyższą wartość w 2011 r. i spadła w okresie objętym dochodzeniem, utrzymując się jednak na poziomie znacznie przewyższającym stan z początku okresu badanego w 2009 r. Przemysł unijny nie mógł odnieść korzyści z tego wzrostu konsumpcji, ponieważ w tym samym okresie jego udział w rynku spadł z 19 % do 13 % w odniesieniu do modułów, z 68 % do 38 % w odniesieniu do ogniw oraz z 81 % do 59 % w odniesieniu do płytek. Jednocześnie udział ChRL w rynku gwałtownie zwiększał się do 2011 r., a następnie utrzymywał się na wysokim poziomie w okresie objętym dochodzeniem, kiedy to nastąpił spadek konsumpcji. Dlatego też, ponieważ pomimo spadku konsumpcji unijnej w okresie objętym dochodzeniem udział przywozu towarów po cenach dumpingowych z ChRL w rynku utrzymał się na tym samym poziomie (moduły) lub wzrósł (ogniwa i płytki) ze szkodą dla przemysłu unijnego w okresie badanym, nie można stwierdzić, że przedmiotowy spadek konsumpcji był na tyle znaczący, aby spowodować zerwanie związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.
- (169) Na podstawie dostępnych informacji trudno jest ustalić, w jakim stopniu popyt wynika z systemów wsparcia państw członkowskich. W praktyce, jak stwierdzono w motywie 171 poniżej, istnieje wiele różnych systemów wsparcia, a wzajemne zależności między nimi a popytem są niezwykle skomplikowane, przez co trudno jest określić ilościowo ich dokładny wpływ. Z dostępnych dowodów wynika jednak również, że nawet w przypadku braku systemów wsparcia popyt na energię słoneczną nadal będzie występować, a z czasem nawet wzrośnie, chociaż jego poziom będzie niższy niż w kontekście systemów wsparcia. W związku z tym kilka stron argumentowało, że „parytet sieci” (tj. sytuacja, w której koszt wytworzenia energii słonecznej jest równy kosztowi wytworzenia energii z konwencjonalnych źródeł) już osiągnięto lub prawie osiągnięto w niektórych regionach Unii. Do tej pory w toku dochodzenia nie można było potwierdzić tych argumentów i kwestia ta będzie dalej badana.
- 3.2. Taryfy gwarantowane jako główny przykład systemów wsparcia
- (170) Szereg zainteresowanych stron twierdziło, że przyczyna szkody poniesionej przez przemysł unijny jest powiązana z ograniczeniami taryf gwarantowanych wdrożonymi przez państwa członkowskie. Przedmiotowe cięcia miały doprowadzić do zmniejszenia liczby instalacji wykorzystujących energię słoneczną oraz do ograniczenia popytu na produkt objęty dochodzeniem na rynku unijnym, powodując tym samym istotną szkodę dla przemysłu unijnego.
- (171) Państwa członkowskie wprowadziły taryfy gwarantowane, zobowiązania kwotowe z uwzględnieniem zbywalnych zielonych certyfikatów, dotacje na inwestycje i bodźce podatkowe w celu wsparcia wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych. W niektórych państwach członkowskich udzielane jest również wsparcie z



funduszy strukturalnych UE. Najczęściej wdrażanym instrumentem wsparcia na rzecz energii słonecznej były taryfy gwarantowane. Na tym etapie analizy Komisja skoncentrowała się na tym rodzaju systemu wsparcia.

- (172) Taryfy gwarantowane stanowią instrument wsparcia finansowego, którego celem jest osiągnięcie obowiązkowych celów krajowych w zakresie stosowania energii ze źródeł odnawialnych, jak określono w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE<sup>(1)</sup> w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych. Poziom wsparcia oraz sposób funkcjonowania taryf gwarantowanych są różne w poszczególnych państwach członkowskich. Ze względu na taryfy gwarantowane operatorzy sieci są zobowiązani do nabywania energii słonecznej po cenach zapewniających producentom energii słonecznej (którymi zazwyczaj są właściciele instalacji wykorzystujących energię słoneczną) odzyskanie poniesionych kosztów i uzyskanie rozsądnych stóp zwrotu. Podobnie jak inne systemy wsparcia taryfy gwarantowane w większości przypadków podlegają kontroli pomocy państwa na podstawie art. 107 i 108 TFUE, co zapewnia brak nadwyżki rekompensaty dla producentów elektryczności.
- (173) Pomimo różnic między państwami można zaobserwować trzy tendencje w kształtowaniu się taryf gwarantowanych w Unii: (i) zmniejszenie stawek taryf gwarantowanych; (ii) zawieszenie systemu taryf gwarantowanych w całości (Hiszpania); oraz (iii) wprowadzenie wartości progowych w zakresie mocy produkcyjnych („pułapy”) dla instalacji kwalifikujących się do finansowania oraz ogólnych pułapów dla corocznie instalowanych nowych mocy objętych wsparciem na poziomie państwa członkowskiego. Jeżeli chodzi o pułapy, najwyraźniej zostały one wprowadzone przede wszystkim w 2012 r. a zatem najprawdopodobniej nie mają żadnego wpływu na konsumpcję w okresie objętym dochodzeniem. W związku z tym analiza koncentruje się na niedawnym zawieszeniu taryf gwarantowanych w Hiszpanii oraz ograniczeniu stawek taryf gwarantowanych w większości państw członkowskich. Przeanalizowano, czy działania te miały wpływ na popyt na rynku unijnym oraz czy mogły spowodować istotną szkodę poniesioną przez przemysł unijny. Jeżeli chodzi o tę kwestię, uznano, że wpływ zmian w zakresie taryf gwarantowanych na popyt na moduły był również reprezentatywny dla sytuacji w zakresie ogniw i płytek. W praktyce, ponieważ ogniwa i płytki są niezbędne do produkcji modułów oraz nie wykorzystuje się ich w innych procesach produkcyjnych, spadek popytu na moduły automatycznie przekłada się na spadek popytu na ogniwa i płytki.
- (174) Chociaż w toku dochodzenia potwierdzono związek między zmianami w zakresie taryf gwarantowanych a konsumpcją, w ramach dochodzenia ustalono, że spadek konsumpcji między 2011 r. a okresem objętym dochodzeniem nie przyczynił się do zerwania związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z ChRL a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny, co zostało szczegółowo opisane

w motywie 163 powyżej. Dochodzenie pokazało, że mimo pogarszającej się sytuacji przemysłu unijnego producenci eksportujący zdołali utrzymać swoje wysokie udziały w rynku w zakresie modułów (80 %), a nawet nieznacznie zwiększyli swoje udziały w rynku w zakresie ogniw (z 22 % w 2011 r. do 25 % w okresie objętym dochodzeniem) i płytek (z 32 % w 2011 r. do 33 % w okresie objętym dochodzeniem). Ponadto należy zauważyć, że średnia cena modułów stosowana przez przemysł unijny spadła w okresie badanym o 53 %, głównie ze względu na znaczny wzrost przywozu towarów po cenach dumpingowych oraz znaczną presję cenową wywieraną na rynek unijny wskutek takiego przywozu. Dlatego też utraty rentowności poniesionej przez przemysł unijny nie można przypisywać głównie cięciom taryf gwarantowanych.

- (175) W rezultacie uznaje się, że taryfy gwarantowane generowały popyt na energię słoneczną oraz że niedawne zawieszenia taryf gwarantowanych (jak np. w Hiszpanii) i ich ograniczenia w innych państwach członkowskich obniżyły konsumpcję produktu objętego dochodzeniem w okresie objętym dochodzeniem, co mogło przyczynić się do szkody poniesionej przez przemysł unijny. Spadek konsumpcji w okresie objętym dochodzeniem nie był jednak na tyle znaczący, aby spowodować zerwanie związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.
- (176) Kilka stron twierdziło, że wskutek cięć taryf gwarantowanych możliwości inwestycji w energię słoneczną stały się nieatrakcyjne dla inwestorów, przez co zmniejszeniu uległ popyt na produkt objęty postępowaniem w Unii.
- (177) Chociaż wyniki dochodzenia potwierdziły związek między stawkami taryf gwarantowanych a poziomem inwestycji przeznaczonych na sektor energetyki słonecznej, wykazały również, że inwestycje w energię słoneczną są w mniejszym stopniu zależne od tych stawek w regionach o dużym nasłonecznieniu, w których wytwarzanie energii słonecznej jest bardziej wydajne, oraz w regionach, w których ceny elektryczności są wysokie. Jak wykazano w toku dochodzenia, pomimo zawieszenia systemu taryf gwarantowanych nadal dokonuje się inwestycji (na przykład w Hiszpanii). Ponadto dochodzenie pokazało, że możliwości inwestycji w energię słoneczną pozostają atrakcyjne nawet przy niższych stawkach taryf gwarantowanych.
- (178) Na podstawie powyższego nie można było jednoznacznie stwierdzić, że wskutek cięć taryf gwarantowanych możliwości inwestycji w energię słoneczną stały się nieatrakcyjne dla inwestorów, przez co przyczyniły się do szkody poniesionej przez przemysł unijny.
- (179) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że zmniejszenie taryf gwarantowanych zmusiło producentów unijnych do obniżenia oferowanych cen w celu utrzymania zainteresowania inwestorów energią fotowoltaiczną oraz dalszego rozwoju popytu i wzrostu.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16.

- (180) Dochodzenie wykazało, że przemysł unijny był zmuszony ograniczyć swoje ceny głównie z powodu presji wynikającej z przywozu towarów po cenach dumpingowych, a nie ze względu na cięcia taryf gwarantowanych. Świadczy o tym fakt, że największa obniżka cen oferowanych przez przemysł unijny miała miejsce w latach 2010 i 2011, czyli zanim dokonano znacznych cięć taryf gwarantowanych. Wzrost przywozu towarów po cenach dumpingowych z ChRL znacznie podcinającego ceny przemysłu unijnego zmusiło przemysł unijny do obniżania oferowanych cen do coraz niższych poziomów.
- (181) Na tej podstawie argument ten został zatem odrzucony.
- (182) Podsumowując, taryfy gwarantowane stanowią istotny czynnik przyczyniający się do rozwoju rynku energii fotowoltaicznej w Unii, a ich istnienie miało wpływ na rozwój konsumpcji produktu objętego dochodzeniem. W toku dochodzenia wykazano jednak, że pomimo ważnych cięć taryf gwarantowanych nie doszło do znacznego spadku konsumpcji. Dlatego też wstępnie stwierdza się, że zmiany w zakresie taryf gwarantowanych nie były na tyle znaczące, aby spowodować zerwanie związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.
- 3.3. *Inne wsparcie finansowe udzielone przemysłowi unijnemu*
- (183) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że istotna szkoda poniesiona przez przemysł unijny była spowodowana ograniczeniem wsparcia finansowego udzielonego przemysłowi unijnemu. Na poparcie tego argumentu przedstawiono informacje dotyczące subsydiów przyznanych jednemu z producentów unijnych przed okresem badanym (w latach 2003–2006).
- (184) Przedstawione dowody nie ujawniły żadnego związku między istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny a domniemanym subsydem otrzymanym przez jednego z producentów unijnych w okresie poprzedzającym badany okres. Ponadto, ponieważ przedstawione informacje dotyczą okresu poprzedzającego badany okres, wydaje się, że nie mają one znaczenia. W związku z tym niemożliwe było ustalenie związku między domniemanym subsydem otrzymanym przez przemysł unijny a poniesioną istotną szkodą. Na tej podstawie argument ten został odrzucony.
- 3.4. *Nadwyżka mocy produkcyjnych*
- (185) Twierdzono, że istotna szkoda poniesiona przez przemysł unijny była spowodowana nadwyżką mocy produkcyjnych na rynku unijnym, a także ogólnie na rynku światowym. Argumentowano także, że nadwyżka mocy produkcyjnych na rynku światowym doprowadziła do obecnej konsolidacji przemysłu unijnego, a wszelkie poniesione szkody wynikają ze zbyt dużej liczby zakładów produkcyjnych. Ponadto kilka zainteresowanych stron twierdziło, że istotna szkoda poniesiona przez przemysł unijny jest związana z nadmiernym rozwojem mocy produkcyjnych przemysłu unijnego wynikającym z jego własnych działań. Z kolei inne zainteresowane strony utrzymywały, że szkoda poniesiona przez przemysł unijny wynika z faktu, że przemysł unijny nie dokonał niezbędnych inwestycji w zakresie zwiększenia mocy produkcyjnych.
- (186) Chociaż przemysł unijny faktycznie zwiększył swoje moce produkcyjne, całkowita wielkość jego produkcji nie pokrywała jednak w okresie badanym rosnącego poziomu konsumpcji na rynku unijnym. Dlatego też zwiększenie mocy produkcyjnych przemysłu unijnego było uzasadnione i podyktowane zmianami na rynku, tj. wzrostem konsumpcji. Nie można zatem uznać, że zwiększenie mocy produkcyjnych przemysłu unijnego było przyczyną poniesionej szkody.
- (187) Podobnie w toku dochodzenia nie potwierdzono na tej podstawie twierdzenia, że przemysł unijny nie inwestował w zwiększenie mocy produkcyjnych. Wręcz przeciwnie, jak stwierdzono powyżej, w całym okresie badanym przemysł unijny stopniowo zwiększał moce produkcyjne i dysponował ich nadwyżką w całym okresie badanym, co wskazuje, że był w stanie zaspokoić dodatkowy popyt. W związku z tym argument ten musiał zostać odrzucony.
- (188) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że wszyscy uczestnicy rynku, w tym podmioty działające na rynkach niższego i wyższego szczebla, znajdowali się w trudnej sytuacji, co było spowodowane nadwyżką mocy produkcyjnych na rynku światowym i wynikającą z tego zmianą rynku. Jeżeli chodzi o tę kwestię, argumentowano, że produkt objęty dochodzeniem stał się towarem, w odniesieniu do którego poszczególni producenci nie mogą już sami ustalać cen, są one bowiem uzależnione od podaży i popytu na świecie. Utrzymywano, że istotną szkodę przemysłu unijnego spowodowała właśnie ta sytuacja, a nie przywóz towarów po cenach dumpingowych.
- (189) W toku dochodzenia potwierdzono istnienie nadwyżki mocy produkcyjnych na rynku światowym, głównie pochodzących z ChRL. Jeżeli chodzi o zmianę na rynku, która rzekomo spowodowała, że produkt objęty dochodzeniem jest uważany za towar, nie uzasadniałyby ona nieuczciwej polityki cenowej i nieuczciwych praktyk handlowych. W odniesieniu do tego należy zauważyć, że przemysł unijny wytwarza i sprzedaje produkt objęty dochodzeniem od ponad 20 lat, natomiast przemysł ChRL w zakresie produktu objętego postępowaniem rozwinął się stosunkowo niedawno (mniej więcej w połowie ostatniego dziesięciolecia), do czego przyczyniły się przede wszystkim taryfy gwarantowane i inne zachęty polityczne w Unii oraz późniejszy wzrost popytu.
- (190) Na tej podstawie argumenty te zostały odrzucone.
- 3.5. *Wpływ cen surowca*
- (191) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że istotna szkoda poniesiona przez przemysł unijny jest związana ze zmianą cen polikrzemu, czyli głównego surowca stosowanego do produkcji płytek. Argumentowano, że przemysł unijny zawarł długoterminowe umowy na dostawę po cenach stałych, i dlatego w okresie badanym nie mógł odnieść korzyści ze spadku cen polikrzemu.

- (192) Dochodzenie ujawniło, że ceny polikrzemu wzrosły w 2008 r., lecz w 2009 r. ponownie nastąpił spadek, a w 2010 r. i na początku 2011 r. wykazywały jedynie nieznaczną tendencję zwyżkową. W okresie objętym dochodzeniem odnotowano znaczny spadek cen.
- (193) Dochodzenie wykazało, że mimo iż przemysł unijny posiadał długoterminowe umowy na dostawy polikrzemu, w większości przypadków warunki tych umów renegotjowano na podstawie zmian cen polikrzemu, a ceny umowne osiągały poziomy bliskie cenom na rynku kasowym, a czasem nawet niższe od takich cen.
- (194) Na tej podstawie stwierdza się, że jeżeli nawet długoterminowe umowy na dostawy polikrzemu mogły mieć wpływ na niektórych określonych producentów unijnych, przemysł unijny jako całość nie poniósł szkody w wyniku takich długoterminowych umów i mógł w pełni korzystać z obniżki cen polikrzemu. Ustalono zatem, że długoterminowe umowy nie przyczyniły się do istotnej szkody poniesionej przez przemysł unijny.
- 3.6. *Szkoda powstała z własnej winy: wpływ automatyzacji, rozmiaru, korzyści skali, konsolidacji, innowacji, oszczędności kosztowej*
- (195) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że szkoda poniesiona przez przemysł unijny jest spowodowana wysokim poziomem automatyzacji procesu produkcji. Utrzymywano, że drobni producenci byli w gorszej sytuacji niż więksi producenci zintegrowani pionowo, a zatem żadnej szkody poniesionej przez takich producentów nie można przypisać przywozowi towarów po cenach dumpingowych. W tym kontekście twierdzono również, że przemysł unijny jest stosunkowo niewielki, a zatem nie jest w stanie stosować korzyści skali.
- (196) Dochodzenie wykazało, że drobni producenci na rynku unijnym również wykazywali wysoki poziom automatyzacji swojego procesu produkcji, co miało pozytywny wpływ na ich koszty produkcji. Większość producentów unijnych wyspecjalizowała się w jednej części procesu produkcji (płytek, ogniw lub modułów), co zwiększyło ich konkurencyjność w zakresie danego rodzaju produktu, który wytwarzali. Argument, jakoby wysoki poziom automatyzacji spowodował szkodę poniesioną przez przemysł unijny, musiał zatem zostać odrzucony.
- (197) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że wynikiem presji cenowej była konsolidacja przemysłu unijnego, która spowodowała istotną szkodę poniesioną przez przemysł unijny. Dochodzenie wykazało jednak, że to konsolidacja była wynikiem przywozu towarów po cenach dumpingowych. Ponadto strona nie przedstawiła żadnych dowodów świadczących o tym, w jakim stopniu proces konsolidacji mógł spowodować poniesioną szkodę.
- (198) Twierdzono również, że przyczyną poniesionej szkody jest brak integracji pionowej przemysłu unijnego. W normalnych warunkach rynkowych producenci zintegrowani pionowo zasadniczo powinni być lepiej zabezpieczeni na całej długości łańcucha dostaw. Dochodzenie wykazało jednak, że ta część przemysłu unijnego, która była zintegrowana pionowo, nie mogła w pełni czerpać korzyści z integracji pionowej ze względu na ogromną presję cenową wynikającą z przywozu towarów po cenach dumpingowych. Ponadto ze względu na przywóz towarów po cenach dumpingowych przemysł unijny, w tym nawet producenci unijni zintegrowani pionowo, nie mógł w pełni czerpać korzyści z wysokiego stopnia wykorzystania mocy produkcyjnych w celu osiągnięcia korzyści skali. Ponadto dochodzenie nie ujawniło żadnej korelacji między integracją pionową a lepszymi wskaźnikami rentowności, ponieważ wysoka presja cenowa spowodowała zmianę tej korelacji.
- (199) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że przemysłowi unijnemu brak innowacyjności technicznej oraz inwestycji przeznaczonych na nowe technologie. W trakcie dochodzenia nie wyszły jednak na jaw żadne udokumentowane informacje potwierdzające te zarzuty. Wręcz przeciwnie, dochodzenie wykazało, że większość inwestycji dokonanych przez przemysł unijny było przeznaczonych na nowe maszyny oraz badania i rozwój, a także że na świecie nie występują znaczne różnice technologiczne między przedmiotowymi produktami.
- (200) Ponadto jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że poniesiona istotna szkoda wynika z niskiego poziomu realizacji projektów (projekty zakończone niepowodzeniem). W odniesieniu do tego argumentu należy zauważyć, że nie został on uzasadniony. Ponadto każdy projekt zakończony niepowodzeniem można uznać raczej za konsekwencję przywozu towarów po cenach dumpingowych. Argument ten musiał zatem zostać odrzucony.
- (201) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że przemysł unijny nie zdołał w odpowiednim momencie zrationalizować swoich kosztów w odpowiedzi na zmiany na rynku światowym. Inne strony twierdziły, że koszty pracy i koszty ogólne są w Unii wyższe niż w ChRL.
- (202) Dochodzenie wykazało, że w okresie badanym koszty produkcji przemysłu unijnego stopniowo się zmniejszały, z wyjątkiem płytek, w przypadku których koszty spadały w 2010 r., ale wzrosły w 2011 r. i nadal rosły w okresie objętym dochodzeniem do poziomu nieznacznie przewyższającego stan z początku okresu badanego (zob. motyw 138 powyżej). Wydajność wzrosła w przypadku modułów i ogniw, lecz spadła w przypadku płytek. Jak wspomniano powyżej, ze względu na napływ przywozu towarów po cenach dumpingowych z ChRL i wynikającej z niego znacznej presji cenowej na rynek unijny przemysł unijny nie mógł czerpać korzyści z obniżenia kosztów.
- (203) Należy zauważyć, że producenci eksportujący w ChRL nie posiadają żadnej przewagi komparatywnej w zakresie wykorzystywanych surowców (polikrzemu) i maszyn, ponieważ zarówno surowce, jak i maszyny są w większości przywożone z Unii. Jeżeli chodzi o koszty pracy i koszty ogólne, w okresie objętym dochodzeniem stanowiły one średnio mniej niż 10 % całkowitego kosztu modułu i nie uznaje się, aby odgrywały one jakąkolwiek istotną rolę.



- (204) Ponadto twierdzono, że niektórzy producenci unijni pozyskiwali płytki, ogniwa lub moduły z państwa, którego dotyczy postępowanie, a następnie odsprzedawali te produkty jako własne na rynku unijnym. Dochodzenie wykazało, że przywóz produktu objętego postępowaniem przez przemysł unijny miał charakter uzupełniający oraz ograniczony pod względem wielkości w porównaniu z produkcją unijną, a zatem nie można uznać, że spowodował zerwanie związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł unijny.
- (205) Dlatego też, aby dostosować się do spadkowej tendencji cenowej przywozu z ChRL, przemysł unijny musiał dołożyć starań na rzecz racjonalizacji swoich kosztów produkcji. Pomimo starań przemysłu unijnego ceny sprzedaży nie mogły odzwierciedlać racjonalizacji kosztów ze względu na znaczne podcięcie cenowe spowodowane przywozem towarów po cenach dumpingowych.
- (206) Na tej podstawie wszystkie powyższe argumenty musiały zostać odrzucone.

### 3.7. Konkurencja ze strony cienkowarstwowych produktów fotowoltaicznych i innych technologii fotowoltaicznych

- (207) Kilka zainteresowanych stron twierdziło, że szkoda poniesiona przez przemysł unijny była spowodowana konkurencją ze strony cienkowarstwowych produktów fotowoltaicznych oraz innych technologii fotowoltaicznych, ponieważ technologie te są zamiennie i mają to samo zastosowanie końcowe.
- (208) Dochodzenie wykazało, że cienkowarstwowe produkty fotowoltaiczne są wytwarzane z innego surowca i nie wykorzystuje się w nich płytek z krzemu krystalicznego. Produkty te charakteryzują się zasadniczo znacznie niższą sprawnością przetwarzania i niższą mocą wyjściową mierzoną w watach niż moduły z krzemu krystalicznego. W rezultacie nie można ich stosować na obszarach o ograniczonej powierzchni, takich jak dachy, tj. nie są one w pełni zamiennie z produktem objętym postępowaniem. W związku z tym, mimo że produkty cienkowarstwowe i produkt objęty postępowaniem mogą w pewnym zakresie być produktami konkurencyjnymi, konkurencję taką uznaje się jednak za marginalną.
- (209) Dlatego też w toku dochodzenia nie ustalono żadnego związku między szkodą poniesioną przez przemysł unijny a konkurencją ze strony cienkowarstwowych produktów fotowoltaicznych i innych technologii fotowoltaicznych.

- (210) Na tej podstawie argument ten musiał zostać odrzucony.

### 3.8. Kryzys finansowy i jego skutki

- (211) Twierdzono, że kryzys finansowy i recesja gospodarcza miały niekorzystny wpływ na dostęp do finansowania dla przemysłu unijnego, a zatem spowodowały szkodę poniesioną przez przemysł unijny.

- (212) W okresie badanym zdolność przemysłu unijnego do pozyskania kapitału znacznie spadła. Ze względu na kapitałochłonność sektora energetyki słonecznej zdolność pozyskania kapitału ma podstawowe znaczenie. Recesja gospodarcza wywarła pewien wpływ na sytuację przemysłu unijnego. Dochodzenie wykazało jednak, że pomimo wzrostu rynku unijnego w latach 2009–2011 sytuacja przemysłu unijnego pogorszyła się wskutek znaczącego podcięcia cenowego cen sprzedaży przemysłu unijnego przez przywóz towarów po cenach dumpingowych z ChRL. Stwierdzono zatem, że wzrost przywozu towarów po cenach dumpingowych z Chin spowodował pogorszenie potencjalnych skutków kryzysu finansowego oraz że ograniczony dostęp do finansowania był w dużej mierze wynikiem niekorzystnych warunków rynkowych, a sytuacja i perspektywy przemysłu unijnego były wynikiem przywozu towarów po cenach dumpingowych. W związku z tym, chociaż kryzys finansowy w pewnym stopniu wpłynął na sytuację przemysłu unijnego, nie mógł on spowodować zerwania związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych a szkodą poniesioną przez przemysł unijny. Argument ten został zatem odrzucony.

### 3.9. Wyniki wywozowe przemysłu unijnego

- (213) Niektóre zainteresowane strony argumentowały, że powodem, dla którego przemysł unijny poniósł istotną szkodę, był w okresie badanym znaczny spadek sprzedaży eksportowej przemysłu unijnego, w szczególności w latach 2009–2011 w odniesieniu do modułów oraz między 2009 r. a pierwszym kwartałem 2012 r. w odniesieniu do ogniwi.
- (214) Jak przedstawiono w poniższej tabeli, wielkość wywozu w przypadku modułów pozostała jednak znaczna pomimo nieznacznego spadku w okresie objętym dochodzeniem, a średnie poziomy cen w tym okresie przewyższały średnie koszty modułów w całym okresie badanym. Nie mogło to zatem spowodować szkody poniesionej przez przemysł unijny. Jeżeli chodzi o ogniwa, wielkość wywozu stanowiła jedynie około 12 % całkowitej wielkości produkcji ogniwi. Dlatego też pomimo niskich cen w okresie objętym dochodzeniem fakt ten mógł mieć jedynie ograniczony wpływ na sytuację przemysłu unijnego. Jeżeli chodzi o płytki, wywóz stanowił około 24 % całkowitej wielkości produkcji i, podobnie jak poprzednio, pomimo niskich cen eksportowych w okresie objętym dochodzeniem fakt ten również mógł mieć jedynie ograniczony wpływ na sytuację przemysłu unijnego. Argumenty w tej kwestii musiały zatem zostać odrzucone.

Tabela 13-a

#### Moduły

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość wywozu modułów MW	989	1 279	1 157	1 148
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	129	117	116



	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Średnia cena eksportowa (EUR/kW)	2 500	1 900	1 470	1 230
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	76	59	49

Źródło: Europressedienst

Tabela 13-b

**Ogniwa**

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość wywozu ogniwi w MW	62	320	315	238
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	516	508	384
Średnia cena eksportowa (EUR/kW)	1 350	1 050	830	640
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	78	61	47

Źródło: Europressedienst

Tabela 13-c

**Płytki**

	2009	2010	2011	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość wywozu płytek w MW	93	916	750	486
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	985	806	523
Średnia cena eksportowa (EUR/kW)	850	590	530	480
(Wskaźnik 2009 = 100)	100	70	63	57

Źródło: Europressedienst

- (215) Na tej podstawie stwierdzono, że wpływ wyników eksportowych przemysłu unijnego nie był na tyle znaczący, by przyczynić się do istotnej szkody poniesionej przez przemysł unijny. Z tego powodu argumenty stron w tym zakresie musiały zostać odrzucone.

**3.10. Odkrycie złóż gazu łupkowego w Unii Europejskiej**

- (216) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że szkoda poniesiona przez przemysł unijny była spowodowana odkryciem złóż gazu łupkowego w Unii oraz że perspektywa wzrostu produkcji taniego gazu łupkowego w Unii

doprowadziła do ograniczenia inwestycji publicznych i prywatnych w projekty z zakresu energii odnawialnej.

- (217) W toku dochodzenia ustalono, że w okresie badanym konsumpcja produktu objętego dochodzeniem uległa znacznemu zwiększeniu, o czym już wspomniano w motywie 108 powyżej. Ponadto dochodzenie nie ujawniło żadnych udokumentowanych informacji potwierdzających, że szkoda poniesiona przez przemysł unijny była spowodowana odkryciem złóż gazu łupkowego w Unii Europejskiej. Argument ten został zatem odrzucony.

**3.11. Unijny system handlu uprawnieniami do emisji (ETS)**

- (218) Ta sama strona twierdziła, że szkoda poniesiona przez przemysł unijny była spowodowana niskim poziomem inwestycji przeznaczonych na wytwarzanie energii słonecznej wynikającym z niskich cen rynkowych uprawnień do emisji CO<sub>2</sub> w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji.

- (219) Nie przedstawiono jednak żadnych dowodów, a dochodzenie nie ujawniło żadnych okoliczności faktycznych potwierdzających te zarzuty. Wręcz przeciwnie, w toku dochodzenia wykazano, że w okresie badanym konsumpcja produktu objętego dochodzeniem znacznie rosła. Na tej podstawie argument został odrzucony.

**3.12. Decyzje w zakresie zarządzania**

- (220) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że istotna szkoda poniesiona przez co najmniej jednego producenta unijnego była spowodowana złymi decyzjami w zakresie zarządzania. Zarzuty te oparto na rocznych sprawozdaniach finansowych i informacjach zawartych w piśmie przesłanym przez udziałowca przedsiębiorstwa do pozostałych udziałowców.

- (221) Z żadnych informacji zawartych w tych dokumentach nie wynikało, aby którakolwiek z decyzji przedsiębiorstwa objętego postępowaniem w zakresie zarządzania była nietypowa czy nierozsądna ani aby miała wpływ na cały przemysł unijny. Argumenty w tym zakresie zostały zatem odrzucone.

**3.13. Inne strategie rządowe**

- (222) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że istotna szkoda poniesiona przez przemysł unijny była spowodowana innymi strategiami rządowymi, takimi jak strategie dotyczące energii odnawialnej, strategie na rzecz pobudzenia innowacji, strategie na rzecz zmniejszenia formalności administracyjnych, strategie na rzecz ułatwień w handlu oraz regulacje dostępu do sieci, jako że strategie te przynoszą korzyść producentom eksportującym. Jeżeli nawet jest prawdą, że niektóre ze strategii, których dotyczą zarzuty, mogą ułatwiać przywóz z innych państw trzecich i ogólny wzrost sektora energetyki słonecznej, strategie te działają również na korzyść przemysłu unijnego. Ponadto strategie te nie powinny oznaczać, że przywozu do Unii można dokonywać po cenach dumpingowych przyczyniających się do powstania szkody. Argumenty w tym zakresie zostały zatem odrzucone.

### 3.14. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (223) W ramach dochodzenia ustalono związek przyczynowy między istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny a przywozem towarów po cenach dumpingowych z ChRL. Przeanalizowano inne możliwe przyczyny szkody, takie jak przywóz z innych państw trzecich, konsumpcja, taryfy gwarantowane, inne wsparcie finansowe udzielone przemysłowi unijnemu, nadwyżka mocy produkcyjnych, wpływ cen surowców, szkoda poniesiona z własnej winy, konkurencja ze strony produktów cienkowiejskich, kryzys finansowy i jego skutki, wyniki eksportowe przemysłu unijnego, odkrycie złóż gazu łupkowego w Unii Europejskiej, decyzje w zakresie zarządzania, unijny system handlu uprawnieniami do emisji, inne strategie rządowe. Żadna z przeanalizowanych przyczyn nie została uznana za na tyle znaczącą, by zerwać związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych z ChRL a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.
- (224) Na podstawie powyższej analizy, w ramach której we właściwy sposób wyodrębniono i oddzielono oddziaływanie wszystkich znanych czynników na sytuację przemysłu unijnego od szkodliwych skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych, uznano tymczasowo, że istnieje związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych z ChRL a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny w okresie objętym dochodzeniem.

## F. INTERES UNII

### 1. Uwagi wstępne

- (225) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja sprawdziła, czy pomimo wstępnego stwierdzenia wystąpienia dumpingu wyrządzającego szkodę istnieją przekonujące powody dla stwierdzenia, że wprowadzenie środków tymczasowych w tym szczególnym przypadku nie leży w interesie Unii. W analizie interesu Unii uwzględniono wszystkie interesy mające związek z niniejszym postępowaniem, w tym interes przemysłu unijnego, przedsiębiorstw działających na rynkach wyższego i niższego szczebla sektora energii fotowoltaicznej, importerów, użytkowników i konsumentów produktu objętego postępowaniem.
- (226) Po wszczęciu dochodzenia zgłosiło się około 150 podmiotów gospodarczych. Specjalne kwestionariusze wysłano do niepowiązanych importerów, podmiotów działających na rynku wyższego szczebla (m.in. producentów surowców i dostawców maszyn do wytwarzania produktu objętego dochodzeniem), podmiotów działających na rynku niższego szczebla (m.in. podmiotów realizujących projekty i instalatorów) oraz do Europejskiej Organizacji Konsumentów. Informacje przekazały trzy stowarzyszenia reprezentujące różne podmioty gospodarcze (przemysł unijny, podmioty działające na rynkach wyższego i niższego szczebla) w sektorze energii fotowoltaicznej.

### 2. Interes przemysłu unijnego

- (227) W okresie objętym dochodzeniem w przemyśle unijnym przy produkcji i sprzedaży produktu podobnego bezpośrednio zatrudnionych było około 25 000 osób.

(228) W toku dochodzenia ustalono, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę spowodowaną przywozem towarów po cenach dumpingowych z państwa, którego dotyczy postępowanie, w okresie objętym dochodzeniem. Należy przypomnieć, że szereg wskaźników szkody wskazywało w okresie badanym na tendencję spadkową. W szczególności znacznemu pogorszeniu uległy wskaźniki szkody związane z wynikami finansowymi współpracujących producentów unijnych, takie jak rentowność, przepływy pieniężne i zwrot z inwestycji. Unijni producenci modułów, ogniw i płytek ponosili straty w 2011 r. i w okresie objętym dochodzeniem. W rezultacie niektórzy producenci unijni byli już zmuszeni zamknąć swoje zakłady produkcyjne, podczas gdy inni ogłosili niewypłacalność. Jeżeli nie zostaną wprowadzone żadne środki, bardzo prawdopodobne jest dalsze pogarszanie się sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.

(229) Oczekuje się, że nałożenie tymczasowych ceł antydumpingowych przywróci uczciwe warunki handlu na rynku unijnym, dzięki czemu przemysł unijny będzie mógł odpowiednio dostosować ceny produktu podobnego, tak by odzwierciedlały koszty produkcji, poprawiając tym samym swoją rentowność. Można również oczekiwać, że wprowadzenie środków tymczasowych umożliwi przemysłowi unijnemu odzyskanie przynajmniej części udziału w rynku utraconego w okresie badanym i będzie mieć pozytywny wpływ na ogólną sytuację finansową przemysłu unijnego. Ponadto przemysł unijny powinien mieć możliwość lepszego dostępu do kapitału oraz dalszych inwestycji na badania, rozwój technologiczny i innowacje na rynku energii fotowoltaicznej. Ponadto dochodzenie wskazało również na możliwość wznowienia działalności gospodarczej producentów unijnych, którzy byli zmuszeni wstrzymać produkcję w wyniku presji ze strony przywozu z Chin. Ogólnie rzecz ujmując, w rozważanym scenariuszu nie tylko zabezpieczono by 25 000 miejsc pracy istniejących w przemyśle unijnym (w okresie objętym dochodzeniem), ale istniałaby również realna perspektywa dalszego zwiększenia produkcji i wzrostu zatrudnienia.

(230) Oczekuje się, że, jeżeli środki nie zostaną nałożone, dojdzie do dalszej utraty udziału w rynku oraz pogarszania się rentowności przemysłu unijnego. Sytuacji tej nie da się utrzymywać w perspektywie krótko- lub średnioterminowej. W konsekwencji oprócz dużej liczby producentów unijnych, którzy już zostali wyparci z rynku, jak opisano w motywie 157 powyżej, inni producenci mogliby stanąć w obliczu niewypłacalności, co w perspektywie krótko- lub średnioterminowej prawdopodobnie doprowadziłoby do zniknięcia przemysłu unijnego, co z kolei miało by znaczny wpływ na istniejące miejsca pracy.

(231) W związku z powyższym wstępnie stwierdza się, że wprowadzenie ceł antydumpingowych leżałoby w interesie przemysłu unijnego.

### 3. Interes niepowiązanych importerów

- (232) Jak wspomniano w motywie 12 powyżej, jedynie w przypadku jednego z trzech importerów objętych próbą podstawową działalnością gospodarczą był handel produktem objętym postępowaniem.

(233) Argumentowano, że nałożenie środków na produkt objęty postępowaniem będzie miało negatywny wpływ na działalność gospodarczą importerów. Po pierwsze, nałożenie ceł nie powinno skutkować wyeliminowaniem całego przywozu z ChRL. Po drugie, o ile można oczekiwać, że nałożenie środków może mieć negatywny wpływ na sytuację finansową importerów przywożących wyłącznie z ChRL, w świetle prawdopodobnego wzrostu przywozu z innych państw trzecich, importerzy zaopatrujący się w różnych państwach powinni być w stanie zmienić swoje źródła dostaw.

(234) W związku z tym wstępnie stwierdza się, że nałożenie środków na proponowanym poziomie może wywierać pewien negatywny wpływ na sytuację niepowiązanych importerów produktu objętego postępowaniem.

#### **4. Interes podmiotów działających na rynku wyższego szczebla**

(235) Działalność podmiotów działających na rynku wyższego szczebla zasadniczo sprowadza się do produkcji surowców oraz produkcji i konstrukcji maszyn do wytwarzania produktu objętego dochodzeniem. Ze strony podmiotów działających na rynku wyższego szczebla wpłynęło osiem odpowiedzi na kwestionariusz. Przeprowadzono dwie wizyty weryfikacyjne obejmujące producenta surowców i producenta maszyn produkcyjnych.

(236) W ujęciu ogólnym w okresie objętym dochodzeniem działalność ośmiu współpracujących podmiotów działających na rynku wyższego szczebla dotycząca produktu objętego dochodzeniem stanowiła różny odsetek ich działalności ogółem i tylko w przypadku jednego przedsiębiorstwa współpracującego stanowiła 100 % jego działalności gospodarczej, natomiast w przypadku pozostałych udział ten wahał się od 6 % do 80 %. Średnio w okresie objętym dochodzeniem działalność dotycząca produktu objętego postępowaniem stanowiła około 41 % działalności ogółem współpracujących podmiotów działających na rynku wyższego szczebla. Pod względem miejsc pracy osiem współpracujących podmiotów działających na rynku wyższego szczebla zatrudniało w okresie objętym dochodzeniem około 4 200 osób. Rentowność była zróżnicowana w zależności od segmentu i poszczególnych przedsiębiorstw i wahała się od wysokich wartości dodatnich aż po wartości nieznacznie ujemne. Dochodzenie wykazało, że podmioty o ujemnej rentowności ucierpiały na skutek pogorszonej sytuacji przemysłu unijnego, ponieważ niektórymi z utraconych przez nich klientów byli producenci unijni produktu objętego dochodzeniem, a także na skutek spadku konsumpcji.

(237) Unijne podmioty działające na rynku wyższego szczebla realizowały sprzedaż na terytorium Unii, ChRL i innych państw trzecich. W okresie objętym dochodzeniem średni rozkład sprzedaży przedstawiał się następująco: około 20 % w Unii, niemal 50 % do ChRL oraz około 30 % do innych państw trzecich.

(238) Niektóre strony należące do sektora wyższego szczebla twierdziły, że nałożenie środków antidumpingowych niekorzystnie wpłynęłoby na ich działalność gospodarczą, ponieważ ChRL jest ich głównym rynkiem eksportowym. Argumentowano, że cła spowodowałyby znaczne ograniczenie przywozu produktu objętego postępowaniem z ChRL do Unii, co pociągnęłoby za

sobą ograniczenie przywozu polikrzemu i maszyn produkcyjnych przez ChRL z Unii. W rezultacie unijne podmioty działające na rynku wyższego szczebla w Unii musiałyby rzekomo ograniczyć swoją działalność gospodarczą i zmniejszyć zatrudnienie.

(239) Po pierwsze, należy zauważyć, że celem cła nie jest wyeliminowanie przywozu produktu objętego postępowaniem z Chin, lecz przywrócenie równych warunków działania. Dlatego też przywóz z Chin powinien nadal do pewnego stopnia zaopatrywać rynek unijny, z tym że po sprawiedliwych cenach. Ponadto dochodzenie wykazało, że unijne podmioty działające na rynku wyższego szczebla są obecne na całym świecie na różnych rynkach krajowych, a zatem nie są uzależnione wyłącznie od swojego wywozu do ChRL. Uzasadnione jest zatem założenie, że na światowym rynku energii fotowoltaicznej unijne podmioty działające na rynku wyższego szczebla prawdopodobnie byłyby w stanie zrównoważyć ewentualny spadek wywozu do ChRL wywozem na inne rynki, których wzrostu można oczekiwać zgodnie z ogólnodostępnymi badaniami rynku. Chiński rynek energii fotowoltaicznej już teraz doświadcza bowiem znacznej nadwyżki mocy produkcyjnych, a zatem nie ma pewności, czy unijni producenci maszyn będą w stanie sprzedać dużo więcej maszyn produkcyjnych w perspektywie krótko- lub średnioterminowej.

(240) W świetle powyższego wstępnie stwierdza się, że cła antidumpingowe nie miałyby znacznego wpływu na producentów maszyn, natomiast wpływ na dostawcę surowców może być negatywny w perspektywie krótko-terminowej w świetle ewentualnego ograniczenia jego sprzedaży do Chin.

#### **5. Interes podmiotów działających na rynku niższego szczebla**

(241) Działalność podmiotów działających na rynku niższego szczebla zasadniczo sprowadza się do realizacji projektów, działań marketingowych i komunikacyjnych oraz instalacji fotowoltaicznych. Chociaż ze strony podmiotów działających na rynku niższego szczebla wpłynęło 13 odpowiedzi na kwestionariusze dotyczące tego rynku, tylko siedem z nich zawierało wystarczająco dużo informacji, aby umożliwić dokonanie wnikliwej oceny. Przeprowadzono dwie wizyty weryfikacyjne obejmujące realizację projektu dotyczącego energii fotowoltaicznej i instalacje fotowoltaiczne. Na etapie analizy odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu otrzymanych od 36 współpracujących importerów niepowiązanych okazało się, że pewną liczbę tych importerów należałoby w praktyce zakwalifikować jako operatorów działających na rynku niższego szczebla, ponieważ ich główną działalnością jest instalacja. Kwestia ta będzie przedmiotem analizy w toku dalszego dochodzenia.

(242) Ogólnie rzecz ujmując, udział działalności podmiotów działających na rynku niższego szczebla dotyczącej produktu objętego dochodzeniem w ich działalności ogółem jest zróżnicowany. W okresie objętym dochodzeniem udział ten wynosił średnio 41 %. Rentowność podmiotów współpracujących związana z produktem objętym dochodzeniem w tym okresie kształtowała się średnio na poziomie około 11 %. Pod względem miejsc pracy w okresie objętym dochodzeniem siedem współpracujących podmiotów działających na rynku niższego szczebla zatrudniało około 550 osób.



- (243) Podniesiono argument, że środki antydumpingowe nie są zgodne z interesem Unii, ponieważ spowodują wzrost ceny modułów, zniechęcając tym samym użytkowników końcowych/konsumentów do dokonywania instalacji. W rezultacie nastąpiłby znaczny spadek liczby zamówień składanych u operatorów działających na rynku niższego szczebla, którzy musieliby ograniczyć swoją działalność. Oceny tej dokonano na podstawie badania przeprowadzonego przez Prognos w zakresie potencjalnej utraty miejsc pracy, a przedstawionego w toku dochodzenia. W badaniu przewiduje się, że jeżeli zostaną nałożone cła, ogromna większość miejsc pracy na unijskim rynku energii fotowoltaicznej będzie zagrożona. Badanie opiera się na szacunkach Europejskiego Stowarzyszenia Przemysłu Fotowoltaicznego (EPIA – European Photovoltaic Industry Association), z których wynika, że w 2011 r. całkowita liczba bezpośrednich miejsc pracy na wszystkich etapach unijskiego rynku energii fotowoltaicznej, uwzględniając unijskich producentów, importerów, operatorów działających na rynkach wyższego i niższego szczebla wynosiła 265 000. Przyjmując za punkt wyjścia szacunek z 2011 r. dotyczący całkowitej liczby miejsc pracy bezpośrednio w sektorze energii fotowoltaicznej, w badaniu Prognos stwierdzono, że w ciągu trzech lat, w zależności od poziomu ceł, utraconych zostanie do 242 000 z 265 000 miejsc pracy. W większości przypadków utrata miejsc pracy ma dotyczyć rynku niższego szczebla, który w 2011 r. według Prognos zatrudniał około 220 000 osób.
- (244) W toku dochodzenia nie potwierdzono powyższego scenariusza i ustalono, że w 2011 r., w okresie objętym dochodzeniem i w 2012 r. istniało znacznie mniej miejsc pracy bezpośrednio na unijskim rynku energii fotowoltaicznej.
- (245) Po pierwsze, w dochodzeniu wyrażono wątpliwości co do dokładności szacunków Europejskiego Stowarzyszenia Przemysłu Fotowoltaicznego dotyczących całkowitej liczby miejsc pracy bezpośrednio w sektorze energii fotowoltaicznej. W szczególności w trakcie wizyty weryfikacyjnej w EPIA okazało się, że dane, na podstawie których stwierdzono istnienie 265 000 miejsc pracy, były nieprecyzyjne i nie pozwalały na wyciągnięcie takiego wniosku. Informacje uzyskane w trakcie wizyty weryfikacyjnej wskazują bowiem, że liczba miejsc pracy bezpośrednio w sektorze energii fotowoltaicznej obliczona dla 2011 r. charakteryzowałaby się marginesem błędu do 20 %. Ponadto w szacunkach uwzględniono zatrudnienie w innych państwach europejskich poza Unią Europejską oraz zatrudnienie związane z produktem cienkowarstwowym, który nie wchodzi w zakres przedmiotowego dochodzenia.
- (246) Pomimo przedstawionych wątpliwości, jeżeli nawet do analizy wpływu środków zastosowano wyjściowe szacunki, należy przedstawić następujące uwagi. Szacunki obejmują miejsca pracy w europejskim sektorze energii fotowoltaicznej w 2011 r., co wiązało się z bardzo dużą liczbą instalacji fotowoltaicznych w EU w tym roku (około 20 GW). Można racjonalnie przyjąć, że w świetle spadku liczby instalacji, które osiągnęły około 17,5 GW w okresie objętym dochodzeniem oraz 15 GW w 2012 r., odpowiednio spadła liczba miejsc pracy szczególnie na rynku niższego szczebla, ponieważ są one bezpośrednio powiązane z poziomem instalacji. W tym kontekście w ogólnodostępnej prasie specjalistycznej wskazano, że w Niemczech, będących największym rynkiem krajowym, zatrudnienie w sektorze energii fotowoltaicznej w latach 2011–2012 spadło z 128 000 do 100 000 miejsc pracy, z uwzględnieniem miejsc pracy po stronie producentów. Ponadto w dochodzeniu pojawiły się poważne wątpliwości dotyczące tego, czy podane wartości liczbowe dotyczyły wyłącznie etatów w pełnym wymiarze godzin związanych jedynie z przemysłem fotowoltaicznym. Jeżeli chodzi o tę kwestię, w toku dochodzenia ujawniono, że szczególnie na rynku niższego szczebla (instalacje) działalność fotowoltaiczna stanowi zasadniczo jedynie element znacznie szerszej działalności gospodarczej, a taka podstawowa działalność gospodarcza obejmuje zwykle instalacje grzewcze lub instalacje wytwarzające energię elektryczną, instalacje wodno-kanalizacyjne itp.
- (247) W świetle powyższego prawdopodobne jest, że nałożenie środków może doprowadzić do wzrostu cen produktu objętego dochodzeniem w Unii, co w perspektywie krótkoterminowej może generować mniejszą liczbę instalacji fotowoltaicznych. Negatywny wpływ na miejsca pracy w tej części rynku może nastąpić jedynie w ograniczonym stopniu, co wynika z poniższych informacji. Po pierwsze, w przypadku przynajmniej niektórych instalatorów działalność związana z energią fotowoltaiczną stanowi jedynie część prowadzonej przez nich działalności gospodarczej, a poza tym ma charakter sezonowy. Dlatego też instalatorzy powinni być w stanie kontynuować pozostałą działalność w przypadku ograniczonego popytu na instalacje fotowoltaiczne. Ponieważ cele dotyczące energii odnawialnej i efektywności energetycznej uzgodnione na poziomie UE są prawnie wiążące dla państw członkowskich, należy oczekiwać, że ograniczony popyt na instalacje wykorzystujące energię słoneczną przełoży się na wzrost popytu na inne formy odnawialnej energii elektrycznej i efektywności energetycznej. Wielu pracowników w sektorze niższego szczebla prawdopodobnie posiada umiejętności niezbędne do korzystania ze wzrostu popytu w takich pokrewnych sektorach. Po drugie, w świetle istniejących zysków na rynku niższego szczebla (zob. motyw 242 powyżej) instalatorzy powinni być w stanie pokryć część podwyżki cen, ograniczając w ten sposób wpływ na ceny końcowe oraz na popyt na instalacje fotowoltaiczne.
- (248) Niezależnie od nałożenia ceł, w ogólnodostępnych prognozach dotyczących popytu na instalacje fotowoltaiczne wskazuje się na możliwe zmniejszenie popytu w 2013 r. z rocznymi instalacjami rzędu 9,8 GW–16,5 GW w 2013 r., co prawdopodobnie będzie miało negatywny wpływ na wiele miejsc pracy na rynku niższego szczebla.
- (249) Należy wreszcie zauważyć, że taki wzrost cen produktów fotowoltaicznych prawdopodobnie nastąpiłby niezależnie od okoliczności, ponieważ wydaje się, że produkcja ChRL zaopatrująca rynek unijski przynosi stosunkowo duże straty, a sytuacja taka jest nie do utrzymania w dłuższej perspektywie.
- (250) W świetle powyższego wstępnie stwierdza się, że wpływ ceł antydumpingowych na podmioty działające na rynku niższego szczebla byłby w ograniczonym stopniu negatywny w perspektywie krótkoterminowej ze względu na większy spadek liczby instalacji niż w przypadku przeciwnego scenariusza nieprzewidującego ceł, opracowanego przez ważne ośrodki badawcze, oraz w



stopniu, w jakim cło nie może zostać pokryte przez operatorów działających na rynku niższego szczebla. Pomimo możliwego spadku popytu na instalacje fotowoltaiczne instalatorzy powinni być w stanie kontynuować pozostałą część działalności, niezależnie od tego, czy dotyczy ona innych źródeł czystej energii czy głównej działalności gospodarczej instalatorów, o której mowa powyżej.

#### 6. Interes użytkowników końcowych (konsumentów)

- (251) Nie otrzymano uwag od żadnych stron bezpośrednio reprezentujących interesy użytkowników końcowych, takich jak stowarzyszenia konsumentów. W tym przypadku rozróżnia się dwa rodzaje użytkowników końcowych: konsumenci (gospodarstwa domowe) i pozostali użytkownicy końcowi (np. instytucje, przedsiębiorstwa). W toku dochodzenia wykazano, że jedynie około jedna czwarta istniejących w Unii instalacji fotowoltaicznych (mniejsze instalacje montowane na dachach) została zamówiona przez konsumentów. Pozostałe instalacje (znacznie większe, umieszczane na ziemi instalacje przemysłowe i komercyjne) zostały zamówione przez pozostałych użytkowników końcowych.
- (252) Niektóre strony twierdziły, że w przypadku nałożenia ceł antydumpingowych konsumenci odczuliby wzrost cen modułów fotowoltaicznych. Chociaż można spodziewać się pewnego wzrostu cen modułów fotowoltaicznych na rynku UE wskutek nałożenia ceł, wpływ na konsumentów i pozostałych użytkowników końcowych prawdopodobnie byłby jedynie ograniczony, ponieważ dochodzenie wykazało, że cena modułu stanowi do 50 % całkowitych kosztów instalacji fotowoltaicznej. W świetle marż zysku pobieranych przez podmioty realizujące projekty i instalatorów można racjonalnie przyjąć, że ewentualny wzrost ceny modułów dla konsumenta może zostać przynajmniej częściowo pokryty, a tym samym złagodzony. Na podstawie dostępnych danych wstępnie stwierdza się, że środki na proponowanym poziomie cła zostaną przynajmniej częściowo wchłonięte przez łańcuch dostaw, a zatem nie muszą doprowadzić do wzrostu cen detalicznych dla konsumentów.
- (253) Należy ponadto zauważyć, że jeżeli cła nie zostaną nałożone, konsumentom może pozostać tylko jedno źródło dostaw modułów ze względu na prawdopodobne zniknięcie przemysłu unijnego. W takim scenariuszu chińscy producenci eksportujący mogliby jeszcze bardziej wzmocnić swoją i tak bardzo silną pozycję na rynku, co mogłoby również spowodować wzrost cen w perspektywie krótko- lub średnioterminowej ze szkodą dla konsumentów/użytkowników końcowych. W każdym przypadku, jak stwierdzono powyżej, wzrost cen prawdopodobnie nastąpiłby niezależnie od okoliczności, ponieważ produkcja ChRL przynosi straty.
- (254) Na podstawie powyższego wstępnie stwierdza się, że nałożenie środków miałyby zasadniczo ograniczony wpływ na konsumentów i użytkowników końcowych. Powyższe stwierdza się niezależnie od znaczenia krajowych systemów wsparcia dla stymulowania popytu na instalacje fotowoltaiczne, o czym mowa w motywie 182 powyżej. Jeżeli krajowe systemy wsparcia zostaną dostosowane do wyższych cen paneli fotowoltaicznych (za pomocą wyższych taryf gwarantowanych), konsumenci mogą nie odczuć żadnych skutków.

#### 7. Inne argumenty

- (255) Niektóre strony twierdziły, że przemysł unijny nie jest w stanie zapewnić dostaw ilości niezbędnych na potrzeby rynku UE, a zatem, jeżeli cła antydumpingowe zostaną nałożone, powstanie poważne ryzyko wystąpienia niedoborów w UE, co może spowodować dalszą podwyżkę cen produktu objętego postępowaniem.
- (256) W toku dochodzenia ustalono, że argument ten jest bezpodstawny. Od 2009 r. przemysł unijny nie wykorzystuje w pełni swoich mocy produkcyjnych. W okresie objętym dochodzeniem wykorzystanie unijnych mocy produkcyjnych w zakresie modułów osiągnęło poziom 41 %, przy czym dostępne były dodatkowe niewykorzystane moce o wartości około 5,7 GW; wykorzystanie unijnych mocy produkcyjnych w zakresie ogniw osiągnęło poziom 63 %, przy czym dostępne były dodatkowe niewykorzystane moce o wartości około 1,2 GW, natomiast wykorzystanie unijnej mocy produkcyjnej w zakresie płytek osiągnęło poziom 55 %, przy czym dostępne były dodatkowe niewykorzystane moce o wartości około 1,6 GW. Dzięki niewykorzystanym mocom produkcyjnym przemysł unijny byłby zatem w stanie konkurować o dodatkową część rynku w perspektywie krótkoterminowej. Ponadto można racjonalnie przyjąć, że w perspektywie średnioterminowej przemysł unijny zwiększy swoje moce produkcyjne, aby móc osiągnąć lepsze korzyści skali i umożliwić dalsze obniżki cen. Ponadto na świecie istnieją również inne źródła dostaw, które są dostępne na rynku unijnym i które będą w stanie konkurować na rynku unijnym w przypadku spadku przywozu chińskich produktów. Dochodzenie wykazało, że istniejące wolne moce produkcyjne w przypadku produkcji pozaunijnej, innej niż chińska, wyniosły w okresie objętym dochodzeniem 5,6 GW w przypadku modułów, 6 GW w przypadku ogniw i 6 GW w przypadku płytek. Stwierdza się zatem, że całkowite niewykorzystane moce produkcyjne UE i producentów trzecich spoza UE są wystarczające, aby w perspektywie krótkoterminowej uzupełnić braki powstałe w wyniku ewentualnego spadku przywozu z Chin w świetle popytu na instalacje fotowoltaiczne w UE przewidywane na 2013 r. (9,8 GW–16,5 GW) i 2014 r. (9 GW–17,1 GW) przez główne ośrodki badawcze, takie jak EPIA.
- (257) Niektóre strony twierdziły również, że nałożenie ceł antydumpingowych na produkt objęty postępowaniem będzie szkodliwe dla rozwoju rynku energii fotowoltaicznej w Europie, przez co nie zostaną osiągnięte cele strategii „Europa 2020” dotyczące odnawialnych źródeł energii i redukcji emisji gazów cieplarnianych w EU.
- (258) Po pierwsze, cele wyznaczone na 2020 r. nie opierają się wyłącznie na energii słonecznej. Równie istotne są inne rodzaje czystej energii, takie jak: energia wiatrowa, energia z biomasy, energia wodna itp. Ponieważ w celach wyznaczonych na 2020 r. nie przewiduje się żadnych konkretnych wartości procentowych w odniesieniu do energii słonecznej, oczekuje się, że nieznacznie mniejsza liczba instalacji fotowoltaicznych nie spowoduje wzrostu ogólnych kosztów realizacji strategii „Europa 2020”. Ponadto cena paneli słonecznych stanowi jedynie

jeden z wielu czynników o podstawowym znaczeniu dla rozwoju przemysłu energii fotowoltaicznej w Europie. Równie ważne są: korzystne ramy prawne i finansowe na poziomie europejskim i krajowym, lepszy dostęp do finansowania projektów dotyczących energii odnawialnej oraz inwestycje przeznaczone na badania i rozwój. Jeżeli chodzi o finansowanie inwestycji w energię słoneczną, nałożenie cel poprawi sytuację przemysłu unijnego i sektora energii fotowoltaicznej ogółem. W rezultacie prawdopodobnie nastąpi również zwiększenie dostępu do kapitału zarówno dla przemysłu unijnego, jak i inwestorów w sektorze energii fotowoltaicznej. Ponadto przypomina się, że celem cła nie jest wyeliminowanie przywozu z Chin, lecz przywrócenie uczciwej konkurencji. Jeżeli cena produktu objętego postępowaniem wzrośnie, w świetle dowodów dotyczących zysków osiąganych na rynku niższego szczebla można założyć, że wzrost cen zostanie częściowo pokryty przez podmioty działające na rynku niższego szczebla. Cena modułów nie powinna zatem znacznie wzrosnąć dla użytkowników końcowych/konsumentów i możliwe jest utrzymanie przewidywanego zakresu popytu na instalacje fotowoltaiczne.

- (259) Na podstawie powyższego wstępnie stwierdza się, że nałożenie środków zasadniczo nie wywarłoby znaczącego negatywnego wpływu na inne strategie UE.

#### 8. Wniosek dotyczący interesu Unii

- (260) Ogólny pozytywny wpływ na przemysł unijny przeważa nad możliwymi negatywnymi skutkami dla innych podmiotów na rynku energii fotowoltaicznej, w tym dla konsumentów/innych użytkowników końcowych.
- (261) W świetle powyższego wstępnie stwierdza się, na podstawie dostępnych informacji dotyczących interesu Unii, że nie ma istotnych argumentów przeciwko wprowadzeniu środków tymczasowych w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z ChRL.

#### G. TYMCZASOWE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (262) Biorąc pod uwagę wnioski dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii, należy wprowadzić tymczasowe środki antydumpingowe, aby zapobiec dalszemu wyrządzaniu szkody przemysłowi unijnemu przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.

##### 1. Poziom usuwający szkodę

- (263) Do celów określenia poziomu wspomnianych środków pod uwagę wzięto ustalone marginesy dumpingu oraz kwotę należności celnych niezbędną do usunięcia szkody poniesionej przez producentów unijnych, jednak nie przekraczając ustalonych marginesów dumpingu.
- (264) Przy obliczaniu kwoty należności celnych niezbędnych do usunięcia skutków dumpingu wyrządzającego szkodę uznano, że środki powinny umożliwić przemysłowi unijnemu pokrycie kosztów produkcji oraz osiągnięcie ze

sprzedaży produktu podobnego w Unii takiego zysku przed opodatkowaniem, jaki byłby możliwy do osiągnięcia dla tego rodzaju przemysłu w normalnych warunkach konkurencji, czyli gdyby nie istniał przywóz towarów po cenach dumpingowych. Na podstawie informacji przedstawionych w skardze za odpowiednie minimum, jakiego mógłby spodziewać się przemysł unijny, gdyby nie istniał dumping wyrządzający szkodę, można zatem uznać marżę zysku w wysokości 10 % obrotu.

- (265) Na tej podstawie obliczono cenę produktu podobnego niewyrządzającą szkody przemysłowi unijnemu. Cenę niewyrządzającą szkody otrzymano poprzez dodanie wyżej wspomnianego marginesu zysku wynoszącego 10 % do kosztów produkcji poniesionych w okresie objętym dochodzeniem przez producentów unijnych objętych próbą.
- (266) Niezbędną podwyżkę cen ustalono następnie na podstawie porównania średniej ważonej ceny importowej objętych próbą współpracujących producentów eksportujących w ChRL, ustalonej na potrzeby obliczenia podcięcia cenowego i należycie dostosowanej do kosztów przywozu i cła przywozowego, ze średnią ważoną niewyrządzającą szkody ceną produktu podobnego sprzedawanego przez producentów unijnych objętych próbą na rynku unijnym w okresie objętym dochodzeniem. Wszelkie różnice wynikające z tego porównania zostały następnie wyrażone w postaci odsetka średniej ważonej wartości importowej CIF.

#### 2. Środki tymczasowe

- (267) W świetle powyższych wniosków i zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego stwierdza się, że należy wprowadzić tymczasowe środki antydumpingowe w odniesieniu do przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw i płytek) pochodzących lub wysyłanych z ChRL na poziomie ustalonego marginesu dumpingu lub marginesu szkody, w zależności od tego, która wartość jest niższa, zgodnie z zasadą niższego cła.
- (268) Biorąc pod uwagę wysoki poziom współpracy chińskich producentów eksportujących, cło dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” ustalono na poziomie najwyższego cła, jakie ma być nałożone na przedsiębiorstwa odpowiednio objęte próbą lub współpracujące w ramach dochodzenia. Cło dla „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” będzie miało zastosowanie w odniesieniu do tych przedsiębiorstw, które nie współpracowały w ramach dochodzenia.
- (269) Dla wymienionych w załączniku chińskich przedsiębiorstw współpracujących nieobjętych próbą ustala się stawkę cła tymczasowego na poziomie średniej ważonej stawek dla przedsiębiorstw objętych próbą.
- (270) Proponowane stawki tymczasowych cel antydumpingowych są następujące:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu	Margines szkody	Stawka celna
Changzhou Trina Solar Energy Co., Ltd. Trina Solar (Changzhou) Science and Technology Co., Ltd.	93,3 %	51,5 %	51,5 %
Delsolar (Wujiang) Co., Ltd.	112,6 %	67,9 %	67,9 %
Jiangxi LDK Solar Hi-Tech Co. Ltd. LDK Solar Hi-Tech (Hefei) Co. Ltd. LDK Solar Hi-Tech (Nanchang) Co., Ltd. LDK Solar Hi-Tech (Suzhou) Co Ltd.	88,4 %	55,9 %	55,9 %
JingAo Solar Co. Ltd. Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd. JA Solar Technology Yangzhou Co. Ltd. Shanghai Jinglong Solar Energy Technology Co. Ltd. Hefei JA Solar Technology Co. Ltd.	99,0 %	58,7 %	58,7 %
Jinzhou Yangguang Energy Co., Ltd. Jinzhou Rixin Silicon Materials Co., Ltd. Jinzhou Youhua Silicon Materials Co., Ltd. Jinzhou Huachang Photovoltaic Technology Co., Ltd. Jinzhou Jinmao Photovoltaic Technology Co., Ltd.	48,1 %	38,3 %	38,3 %
Wuxi Suntech Power Co., Ltd. Luoyang Suntech Power Co. Ltd. Suntech Power Co., Ltd. Wuxi Sun-Shine Power Co., Ltd. Zhenjiang Ren De New Energy Science Technology Co., Ltd. Zhenjiang Rietech New Energy Science Technology Co., Ltd.	71,5 %	48,6 %	48,6 %
Yingli Energy (China) Co. Ltd. Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd.	96,2 %	37,3 %	37,3 %
Inne przedsiębiorstwa współpracujące (załącznik)	88,5 %	47,6 %	47,6 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	112,6 %	67,9 %	67,9 %

- (271) Powyższe środki antydumpingowe ustala się tymczasowo w postaci stawek celnych *ad valorem*.
- (272) Indywidualne stawki cła antydumpingowego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu zostały określone na podstawie ustaleń niniejszego dochodzenia. Odzwierciedlają one zatem sytuację ustaloną w toku dochodzenia w odniesieniu do tych przedsiębiorstw. Wspomniane stawki celne (w odróżnieniu od ogólnokrajowego cła mającego zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”) mają zatem wyłączne zastosowanie do przywozu produktów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez dane przedsiębiorstwa, tj. przez konkretne wymienione podmioty prawne. Przywożone produkty wytworzone przez inne przedsiębiorstwa, których nazwa i adres nie zostały wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, łącznie z podmiotami powiązаныmi z przedsiębiorstwami konkretnie wymienionymi, nie mogą korzystać z tych stawek i podlegają stawce cła stosowanej względem „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (273) Wszelkie wnioski o zastosowanie wspomnianych indywidualnych stawek cła antydumpingowego dla przedsiębiorstw (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po utworzeniu nowych podmiotów zajmujących się produkcją

lub sprzedażą) należy kierować do Komisji<sup>(1)</sup> wraz ze wszystkimi odpowiednimi informacjami, w szczególności dotyczącymi wszelkich zmian w zakresie działalności przedsiębiorstwa związanej z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową, wynikających np. z wyżej wspomnianej zmiany nazwy lub zmiany podmiotu zajmującego się produkcją lub sprzedażą. W razie potrzeby rozporządzenie zostanie odpowiednio zmienione poprzez uaktualnienie wykazu przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek cła.

- (274) Aby zapewnić należyte egzekwowanie cła antydumpingowego, poziom cła dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw powinien mieć zastosowanie nie tylko do niewspółpracujących producentów eksportujących, lecz również do tych producentów, którzy nie dokonywali żadnego wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem.
- (275) Jak wspomniano w sekcji 5 zawiadomienia o wszczęciu postępowania, Komisja jest w trakcie ustalania, czy cały przywóz produktu objętego postępowaniem może być uważany za pochodzący z ChRL. Ma to szczególne znaczenie w przypadku modułów, które mogą

<sup>(1)</sup> European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgium.

zawierać komponenty i części pochodzące z innych państw. Zgodnie z art. 1 ust. 3 podstawowego rozporządzenia antydumpingowego za państwo wywozu można uznać także kraj pośredni. Należy również zauważyć, że skarga dotyczy przywozu z ChRL, bez podania jego pochodzenia. Poza tym przeprowadzone przez Stany Zjednoczone dochodzenia antydumpingowe i związane z nakładaniem środków wyrównawczych, dotyczące tego samego produktu wywozonego z Chin, ujawniły złożoność operacji związanych z produkcją i montażem, które czasem mogą, lecz nie muszą nadawać pochodzenie<sup>(1)</sup>. W świetle powyższych rozważań i bez uszczerbku dla ustaleń, które zostaną dokonane w tej sprawie na końcowym etapie, uważa się za właściwe, aby środki tymczasowe obejmowały produkt objęty dochodzeniem pochodzący lub wysyłany z ChRL, chyba że dany produkt stanowi produkt przewożony w tranzycie w rozumieniu art. V GATT.

- (276) Jak wspomniano powyżej w motywie 3, rozporządzeniem (UE) nr 182/2013 Komisja objęła rejestracją przywóz produktu objętego postępowaniem pochodzącego i wysyłanego z ChRL. Uczyniono to z uwagi na możliwe stosowanie środków antydumpingowych i wyrównawczych z mocą wsteczną na mocy art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i art. 16 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej („podstawowe rozporządzenie antysubsydjne”)<sup>(2)</sup>.
- (277) Jeżeli chodzi o niniejsze dochodzenie antydumpingowe oraz w świetle powyższych ustaleń, należy znieść rejestrację przywozu do celów dochodzenia antydumpingowego zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (278) Jeżeli chodzi o równoległe postępowanie antysubsydjne wszczęte przez Komisję na podstawie art. 10 podstawowego rozporządzenia antysubsydjnego w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 8 listopada 2012 r.<sup>(3)</sup>, należy kontynuować rejestrację przywozu zgodnie z art. 24 ust. 5 podstawowego rozporządzenia antysubsydjnego.
- (279) Na tym etapie postępowania nie można podjąć żadnej decyzji w sprawie ewentualnego stosowania środków antydumpingowych z mocą wsteczną.
- (280) Biorąc pod uwagę wyjątkowe okoliczności niniejszego postępowania, a zwłaszcza, że dotyczy ono produktu skierowanego na rynek, który potrzebuje stabilności dostaw w krótkim okresie, uznaje się za odpowiednie stopniowe wprowadzanie tymczasowych środków anty-

dumpingowych. Ponieważ przemysł unijny poniósł szkodę szczególnie w następstwie nieuczciwych praktyk handlowych ze strony przedmiotowego kraju w okresie objętym dochodzeniem, producenci unijni nie mogą natychmiast zapewnić niezbędnych dostaw, jeżeli w następstwie środków spadnie poziom przywozu. Stopniowe wprowadzanie środków antydumpingowych pozwoli przemysłowi unijnemu na podwyższenie dostaw w krótkim okresie. Również dzięki wystarczającej ilości czasu na zwiększenie wielkości produkcji przez przemysł unijny, dostępność produktu objętego postępowaniem pozostałaby na odpowiednim poziomie umożliwiającym zaspokojenie popytu konsumentów. Za stosowne uznaje się zatem wprowadzenie stawki celnej w dwóch etapach.

## I. PRZEPISY KOŃCOWE

- (281) Aby zapewnić dobre zarządzanie, należy ustalić okres, w którym zainteresowane strony, które zgłosiły się w terminie określonym w rozporządzeniu, mogłyby przedstawić swoje opinie na piśmie oraz złożyć wnioszek o przesłuchanie. Ponadto należy podkreślić, iż ustalenia w sprawie nałożenia cła dokonane na potrzeby niniejszego rozporządzenia mają charakter tymczasowy i mogą zostać ponownie rozważone do celów wszelkich ostatecznych cel,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

### Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz modułów lub paneli fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego oraz ogniw i płytek w rodzaju stosowanych w modułach lub panelach fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego (ogniwa i płytki o grubości nieprzekraczającej 400 mikrometrów), objętych obecnie kodami CN ex 3818 00 10, ex 8501 31 00, ex 8501 32 00, ex 8501 33 00, ex 8501 34 00, ex 8501 61 20, ex 8501 61 80, ex 8501 62 00, ex 8501 63 00, ex 8501 64 00 i ex 8541 40 90 (kody TARIC 3818 00 10 11, 3818 00 10 19, 8501 31 00 81, 8501 31 00 89, 8501 32 00 41, 8501 32 00 49, 8501 33 00 61, 8501 33 00 69, 8501 34 00 41, 8501 34 00 49, 8501 61 20 41, 8501 61 20 49, 8501 61 80 41, 8501 61 80 49, 8501 62 00 61, 8501 62 00 69, 8501 63 00 41, 8501 63 00 49, 8501 64 00 41, 8501 64 00 49, 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31 i 8541 40 90 39), pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej, chyba że stanowią one produkt przewożony w tranzycie w rozumieniu art. V GATT.

Z definicji produktu objętego postępowaniem wyklucza się następujące rodzaje produktów:

- przenośne ładowarki solarne składające się z mniej niż sześciu ogniw, dostarczające energię elektryczną do urządzeń lub ładujące akumulatory,
- cienkowarstwowe produkty fotowoltaiczne,

<sup>(1)</sup> Zob. *Issues and Decision Memorandum for the Final Determination in the Antidumping Duty Investigation of Crystalline Silicon Photovoltaic Cells, Whether or Not Assembled into Modules, from the People's Republic of China*, z dnia 9 października 2012 r., pod adresem <http://ia.ita.doc.gov/frn/summary/prc/2012-25580-1.pdf>.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

<sup>(3)</sup> Dz.U. C 340 z 8.11.2012, s. 13.



— produkty fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego trwale wbudowane do urządzeń elektrycznych spełniających inną funkcję niż wytwarzanie energii elektrycznej i wykorzystujących energię elektryczną wytwarzaną przez wbudowane ogniwo lub ogniwa fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego.

2. Stawka tymczasowego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed oceniem, jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa:

(i) od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia do 5 sierpnia 2013 r.:

Przedsiębiorstwo	Stawka celna
Wszystkie przedsiębiorstwa	11,8 %

(ii) od 6 sierpnia 2013 r.:

Przedsiębiorstwo	Stawka celna	Dodatkowy kod TARIC
Changzhou Trina Solar Energy Co., Ltd. Trina Solar (Changzhou) Science and Technology Co., Ltd.	51,5 %	B791
Delsolar (Wujiang) Co., Ltd.	67,9 %	B792
Jiangxi LDK Solar Hi-Tech Co. Ltd. LDK Solar Hi-Tech (Hefei) Co. Ltd. LDK Solar Hi-Tech (Nanchang) Co., Ltd. LDK Solar Hi-Tech (Suzhou) Co Ltd.	55,9 %	B793
JingAo Solar Co. Ltd. Shanghai JA Solar Technology Co. Ltd. JA Solar Technology Yangzhou Co. Ltd. Shanghai Jinglong Solar Energy Technology Co. Ltd. Hefei JA Solar Technology Co. Ltd.	58,7 %	B794
Jinzhou Yangguang Energy Co., Ltd. Jinzhou Rixin Silicon Materials Co., Ltd. Jinzhou Youhua Silicon Materials Co., Ltd. Jinzhou Huachang Photovoltaic Technology Co., Ltd. Jinzhou Jinmao Photovoltaic Technology Co., Ltd.	38,3 %	B795
Wuxi Suntech Power Co., Ltd. Luoyang Suntech Power Co. Ltd. Suntech Power Co., Ltd. Wuxi Sun-Shine Power Co., Ltd. Zhenjiang Ren De New Energy Science Technology Co., Ltd. Zhenjiang Rietech New Energy Science Technology Co., Ltd.	48,6 %	B796

Przedsiębiorstwo	Stawka celna	Dodatkowy kod TARIC
Yingli Energy (China) Co. Ltd Hainan Yingli New Energy Resources Co. Ltd. Baoding Tianwei Yingli New Energy Resources Co. Ltd.	37,3 %	B797
Przedsiębiorstwa wymienione w załączniku	47,6 %	
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	67,9 %	B999

3. Dopuszczenie do swobodnego obrotu na terenie Unii produktu, o którym mowa w ust. 1, uwarunkowane jest wpłaconiem zabezpieczenia w wysokości kwoty cła tymczasowego.

4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

#### Artykuł 2

Nie naruszając przepisów art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, zainteresowane strony mogą zwrócić się o ujawnienie szczegółowych informacji leżących u podstawy istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których przyjęto niniejsze rozporządzenie, przedstawić swoje opinie na piśmie i wystąpić o możliwość złożenia przed Komisją ustnych wyjaśnień w ciągu jednego miesiąca od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 zainteresowane strony mogą przedstawiać uwagi dotyczące zastosowania niniejszego rozporządzenia przez okres jednego miesiąca od daty jego wejścia w życie.

#### Artykuł 3

W rozporządzeniu (UE) nr 182/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się nową część G i nowy motyw 22 w brzmieniu:

#### „G. ZAPRZESTANIE REJESTRACJI DO CELÓW OCHRONY PRZED PRZYWOZEM TOWARÓW PO CENACH DUMPINGOWYCH;

(22) Z dniem 6 czerwca 2013 r. tymczasowe cło antydumpingowe zapewnia ochronę przed przywozem towarów po cenach dumpingowych. Nie ma już zatem konieczności rejestrowania przywozu do celów ochrony przed przywozem towarów po cenach dumpingowych.”;

2) w art. 1 ust. 1 skreśla się słowa „art. 14 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 i”.

*Artykuł 4*

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 1 obowiązuje przez okres sześciu miesięcy.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 czerwca 2013 r.

*W imieniu Komisji*  
José Manuel BARROSO  
*Przewodniczący*

---

## ZAŁĄCZNIK

Chińscy współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą:

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
AIDE Solar Energy Technology Co., Ltd	B798
Alternative Energy (AE) Solar Co., Ltd	B799
Anhui Chaoqun Power Co., Ltd	B800
Anhui Schutten Solar Energy Co., Ltd	B801
Anji DaSol Solar Energy Science & Technology Co., Ltd	B802
Arhui Titan PV Co., Ltd	B803
BP SunOasis (Prime) Co., Ltd	B804
Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc. CSI Cells Co., Ltd Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc.	B805
Changzhou NESL Solartech Co., Ltd	B806
Changzhou Shangyou Lianyi Electronic Co., Ltd	B807
Chinaland Solar Energy Co., Ltd	B808
China Sunergy (Nanjing) Co., Ltd CEEG (Shanghai) Solar Science Technology Co., Ltd CEEG Nanjing Renewable Energy Co., Ltd	B809
Chint Solar (Zhejiang) Co., Ltd	B810
ChuangZhou EGing Photovoltaic Technology Co., Ltd	B811
Cixi City Rixing Electronics Co., Ltd	B812
CNPV Dongying Solar Power Co., Ltd	B813
CSG PVtech Co., Ltd	B814
DCWATT POWER Co., Ltd	B815
Dongfang Electric (Yixing) MAGI Solar Power Technology Co., Ltd	B816
EOPLLY New Energy Technology Co., Ltd	B817
ERA Solar Co., Ltd	B818
ET Solar Industry Limited Dotec Electric Co., Ltd	B819
GD Solar (Jiangsu) Co., Ltd	B820
Greenway Solar-Tech (Shanghai) Co., Ltd	B821
Guodian Jintech Solar Energy Co., Ltd	B822

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
GS PV Holdings Group	B823
Hangzhou Bluesun Solar Energy Technology Co., Ltd	B824
Hangzhou Zhejiang University Sunny Energy Science and Technology Co., Ltd	B825
Hanwha SolarOne Co., Ltd Hanwha SolarOne (Qidong) Co., Ltd	B826
Hengdian Group DMEGC Magnetics Co., Ltd	B827
Hengji PV-Tech Energy Co., Ltd	B828
Himin Clean Energy Holdings Co., Ltd	B829
Jetion Solar (China) Co., Ltd	B830
Jiangsu Green Power PV Co., Ltd	B831
Jiangsu Hosun Solar Power Co., Ltd	B832
Jiangsu Jiasheng Photovoltaic Technology Co., Ltd	B833
Jiangsu Runda PV Co., Ltd	B834
Jiangsu Sainty Photovoltaic Systems Co., Ltd	B835
Jiangsu Seraphim Solar System Co., Ltd	B836
Jiangsu Shunfeng Photovoltaic Technology Co., Ltd	B837
Jiangsu Sinski PV Co., Ltd	B838
Jiangsu Sunlink PV Technology Co., Ltd	B839
Jiangsu Zhongchao Solar Technology Co., Ltd	B840
Jiangxi Risun Solar Energy Co., Ltd	B841
Jiangyin Hareon Power Co., Ltd Schott Solar Hareon Co., Ltd Hareon Solar Technology Co., Ltd	B842
Jiangyin Shine Science and Technology Co., Ltd	B843
Jinggong P-D Shaoxing Solar Energy Tech Co., Ltd	B844
Jinko Solar Co., Ltd Zhejiang Jinko Solar Co., Ltd	B845
Juli New Energy Co., Ltd	B846
Jumao Photonic (Xiamen) Co., Ltd	B847
King-PV Technology Co., Ltd	B848
Kinve Solar Power Co., Ltd (Maanshan)	B849



Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Konca Solar Cell Co., Ltd	B850
Suzhou GCL Photovoltaic Technology Co., Ltd	
Jiangsu GCL Silicon Material Technology Development Co., Ltd	
Lightway Green New Energy Co., Ltd	B851
Lightway Green New Energy (Zhuozhou) Co., Ltd	
Motech (Suzhou) Renewable Energy Co., Ltd	B852
Nanjing Dago New Energy Co., Ltd	B853
Nice Sun PV Co., Ltd	B854
Levo Solar Technology Co., Ltd	
Ningbo Best Solar Energy Technology Co., Ltd	B855
Ningbo Huashun Solar Energy Technology Co., Ltd	B856
Ningbo Jinshi Solar Electrical Science & Technology Co., Ltd	B857
Ningbo Komaes Solar Technology Co., Ltd	B858
Ningbo Osda Solar Co., Ltd	B859
Ningbo Qixin Solar Electrical Appliance Co., Ltd	B860
Ningbo South New Energy Technology Co., Ltd	B861
Ningbo Sunbe Electric Ind Co., Ltd	B862
Ningbo Ulica Solar Science & Technology Co., Ltd	B863
Perfectenergy (Shanghai) Co., Ltd	B864
Perlight Solar Co., Ltd	B865
Phono Solar Technology Co., Ltd	B866
Qingdao Jiao Yang Lamping Co., Ltd	B867
Risen Energy Co., Ltd	B868
Shandong Linuo Photovoltaic Hi-Tech Co., Ltd	B869
Shanghai Alex Solar Energy Science & Technology Co., Ltd	B870
Shanghai Alex New Energy Co., Ltd	
Shanghai BYD Co., Ltd	B871
Shanghai Chaori Solar Energy Science & Technology Co., Ltd	B872
Shanghai Weixue Solar Energy Co., Ltd	
Shanghai Propsolar New Energy Co., Ltd	B873
Propsolar (Zhejiang) New Energy Technology Co., Ltd	
Shanghai Shanghong Energy Technology Co., Ltd	B874
Shanghai Solar Energy Science & Technology Co., Ltd	B875
Lianyungang Shenzhou New Energy Co., Ltd	
Shanghai Shenzhou New Energy Development Co., Ltd	

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Shanghai ST-Solar Co., Ltd Jiangsu ST-Solar Co., Ltd	B876
Shanghai Topsolar Green Energy Co., Ltd	B877
Shenzhen Sacred Industry Co., Ltd	B878
Shenzhen Sungold Solar Co., Ltd	B879
Shenzhen Topray Solar Co., Ltd	B880
Sopray Energy Co., Ltd	B881
Sun Earth Solar Power Co., Ltd Ningbo Sun Earth Solar Power Co., Ltd	B882
Suzhou Shenglong PV-Tech Co., Ltd	B883
TDG Holding Co., Ltd	B884
Tianwei New Energy Holdings Co., Ltd Tianwei New Energy (Chengdu) PV Module Co., Ltd	B885
Wenzhou Jingri Electrical and Mechanical Co. Ltd	B886
Winsun New Energy Co., Ltd	B887
Worldwide Energy and Manufacturing USA Co., Ltd	B888
Wuhu Zhongfu PV Co., Ltd	B889
Wuxi Saijing Solar Co., Ltd	B890
Wuxi Shangpin Solar Energy Science & Technology Co., Ltd	B891
Wuxi Solar Innova PV Co., Ltd	B892
Wuxi Taichang Electronic Co., Ltd	B893
Wuxi UT Solar Technology Co., Ltd	B894
Xiamen Sona Energy Co., Ltd	B895
Xi'an Huanghe Photovoltaic Technology Co., Ltd	B896
Xi'an LONGi Silicon Materials Corporation Wuxi LONGi	B897
Years Solar Co., Ltd	B898
Yuhuan BLD Solar Technology Co., Ltd Zhejiang BLD Solar Technology Co., Ltd	B899
Yuhuan Sinosola Science & Technology Co., Ltd	B900
Yunnan Tianda Photovoltaic Co., Ltd	B901
Zhangjiagang City SEG PV Co., Ltd	B902
Zhejiang Fengsheng Electrical Co., Ltd	B903

Nazwa przedsiębiorstwa	Dodatkowy kod TARIC
Zhejiang Global Photovoltaic Technology Co., Ltd	B904
Zhejiang Heda Solar Technology Co., Ltd	B905
Zhejiang Jiutai New Energy Co., Ltd	B906
Zhejiang Yutai Photovoltaic Material Co., Ltd	
Zhejiang Kingdom Solar Energy Technic Co., Ltd	B907
Zhejiang Koly Energy Co., Ltd	B908
Zhejiang Longbai Photovoltaic Tech Co., Ltd	B909
Zhejiang Mega Solar Energy Co., Ltd	B910
Zhejiang Shuqimeng Photovoltaic Technology Co., Ltd	B911
Zhejiang Shinew Photoelectric Technology Co., Ltd	B912
Zhejiang SOCO Technology Co., Ltd	B913
Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology Limited Liability Company	B914
Zhejiang Yauchong Light Energy Science & Technology Co., Ltd	
Zhejiang Sunrupu New Energy Co., Ltd	B915
Zhejiang Tianming Solar Technology Co., Ltd	B916
Zhejiang Trunsun Solar Co., Ltd	B917
Zhejiang Wanxiang Solar Co., Ltd	B918
Zhejiang Xiongtai Photovoltaic Technology Co., Ltd	B919
Zhejiang Yuanzhong Solar Co., Ltd	B920
Zhejiang Yuhui Solar Energy Source Co., Ltd	B921
RENESOLA JIANGSU LTD	
Zhongli Talesun Solar Co., Ltd	B922
Znshine PV-Tech Co., Ltd	B923
Zytech Engineering Technology Co., Ltd	B924